

ΕΡΩΣΙΑΝ

*ερωσίαν λυσιτέλιον

ΠΡΟΦΗΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΣΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΑΣ
 ΚΡΟΣΙΑΝ
 ΒΑΜΑΡΤΟΣ
 ΚΑΘΗΜΕΡΟΝ
 ΛΥΜΟΥΤΑΟΣ
 ΒΡΕΙΑ
 Α*ΚΟΝΒΑΛΑ
 Β*ΚΟΝΒΑΛΑ
 Γ*ΚΟΝΒΑΛΑ
 ΚΟΝΒΑΛΑ

~~~~~

κορδς (χορδός)

ἀφηγητής

Mi

ΕΡΩΣΙΑΝ

(Μεσομινική Κραγιόλα)

Βαδ. Αισκευή Κότη Βεργιάδα

ΜΟΥΣΙΚΗ (Μεσομινικό Λογύτιο. "Τοσπρα ένα νόμιανο άργό")
 (ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΛΛ) ("αργά άποβαρυνί")

*Λιό τήν "Αδη τό σκληρό καί τό σκοτεινισμένο
 μέ όέλημα τόσ πλούσινα, τούτη τήν έρα θγαίνω
 στό φως τής μέρας τό καρπό καί τόσ καθάρισο κόσμου
 τό κούλη άκός άέν μπορετ καλά νά όη τό φως μου.
 Ύά νόμο κολορίζιας, τ'έκε χαριτωμένα
 τ'ό ζωντανά παράδεισος, δέζια άναζητημένα
 ε'ταύτο τό σάτι τό όηλό, ο'ταύτο τό αιτημένο
 παλάτι άγεννήημα, ο'το"το άναθερμένο

μικρά παιδί σ'άνομαφες μ'είσο τιμές μεγάλες
κ'είς κλεισίσεις καρολίσιμες πάντα περίσιες άλλες
Σ'τούτην τήν γήν έπάτησα, σ'τούταις έμκαινωρήνια
τοή κόρτες σ'τούτα τά θρονιά τ'αυτιά μ'άφουγκρασθήνα
πολλά λογιά καινέματα σόν είν'συνηθισμένοι
νόνα'έκ τόν κόσμο αί Βασιλοι κάντο της τιμημένοι
Ψευτικώτατες θεωρίες, κ'άσυστατή μου μοτρα
σ'τούτον τόν τόπον άκομή τό θάνατό μου έπληρα
κ'έγώ καί τά παιδάκια μου κ'έχει κατέ έπ'έχθηρός μου,
μ'άκου τόν άκονάτατο τόν Έξια άδερφό μου,
γιατί άδερφό μ'ένέγνωρος σέ τούτο μιάν ήμέρα
σ'τό σπίτι μ'έθανάτωσε με τήν οικήν του χέρα
δίχως καμιάς λογής αίτ'α, μόνο για να μου πάρη
τή βασιλεία σου μώδωκε μόνο σου ξεπ ή χέρι
καί δυό μικρά κια μου παιδιά πολλά μ'άγκασημένα
σ'τόν "Αδη τότες τό σημάδι έπεφε μετά μένα
καί κείν'άκ' Έχω κλειότερο, καί κλειό παρ ά μαχαίρι
μώδωκε κόνο στην καρδιά, παντοτινό του ταίρι
Έκαμε τή γυναίκα μου. Ψεί και κως έμκδρείες
τόσες μεγάλες άκονοιές κάτω στη γή και θάρείες
καί μετά κείνην Έκαμε τήν "Αρωσίλη μόνο
για να γροικήση σήμερα πύρα πολλή και κόνο
Σήμερα σου λογά ταξε κως στέκει άναλαυμένος
καί κλειό παρ'άλλο βασιληά σ'τόν κόσμο τιμημένος.)
κ'όγια να πάρη κλειότερο μαχαίρια ή καρδιά του
τή θυγατέρα του . Θα δοϋν τ'άμμάτια τα δικά του
μ'άγαφικό ν'άγ-ολισθη, βαρεία ν'άναστανάζη
καί κλειόσιε κακορβίσικη τήν τάχη του να κράζη
θαρω στη γιδότρα σήμερα είν'όλοι συναγμένοι
καί όέν λογιάζουν φαίνεται τό τί τους άνημένει..
Ψεί σου εις τόν "Αδη Πλοδτινα, κέψε φωτιά μεγάλη

οά μ' ἔταξες, κι' ὅς ἔφουσι σέ μιά μερά κι' εἰς ἕλλη
μάνητοις, κίκραις, βάσανο, κλάδματα καί θανάτοι
κι' ἔρημ' ὅς γένη σήμερον ἔταυτο τό καλῆτι:

2

ΜΟΥΣΙΚΗ: (Λαγοῦτο στό μοτίβο τοῦ ἔρωτα)

ΚΟΗΛΑΑΣ: (Τραγουδοῦνε)

* ἔρωτα, ὄκου συχνά σ' ὀτῆ κλειά μεγάλου
κι' ἔμορφους λογιμοῦς κατοικημένους
ἔρωτα...

ΜΙΑ ΚΟΗΛΑΑΣ: (ἀπαγγέλει)

Γι' ἄρινον σου ὁ γιαλός μεσ' τὸ κικκίν του στέκει
κι' ἡ γῆς γιά σένα ἐξ ἄν γυρίζει
γιά σένα πῶς εἶν ὁ κρασινίζει

ΚΟΗΛΑΑΣ: (Τραγουδοῦνε)

* ἔρωτα ὄκου συχνά σ' ὀτῆ κλειά μεγάλου
ἔρωτα, λογιμοῦς κατοικημένους
ἔρωτα...

(Τὸ τραγοῦδι οὐνεῖ ἀκόμακρα.)

ΜΟΥΣΙΚΗ: (Κάλλιγγες σὸν σὺνθημα γι' ν' ἀρχίσῃ κονταροχτύπημα)

ΗΚΟΣ: Κολπασμοῦς ἀλόγων καί κοντάρια καὶ χτυπιούνται)

ΛΑΟΣ: Ἐσοῦναι σέ κραυγές)

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ἐκάλλιγγες)

ΗΚΟΣ: (Κολπασμοῦς ἀλόγων καί κοντάρια καὶ χτυπιούνται ἄγρια)

ΛΑΟΣ: (Ἐσοῦναι σέ δυνατός κραυγές)

ΜΙΑ ΦΩΝΗ: Ἡ ἄγωνιστῆ ὁ Πανάρτεος.

ΛΑΛΗ: Στῆ γιδστραν ὁ Πανάρτεος

ΛΑΟΣ: Πανάρτεος... Πανάρτεος...

(Ἡ βουή οὐνεῖ ἀκόμακρα)

ΜΟΥΣΙΚΗ: (Τὸ λαγοῦτο στό ἐρωτικό μοτίβο)

ΠΑΝΑΡΤΕΟΣ: (σιγονά)

Βασιλοκούλα μ' ἄκριβή κι' ἔμορφοκαμμένη

καὶ κλειὰ πὸ τοῦ ἄλλοις κορρασιῶς τοῦ κόσμου τιμημένη
 καθὼς πάντα μου οὐκ ἄβρος σου καὶ δοῦλος μπιστινῆς σου
 οὐδένα κρῆμα ἔκανα δέχως τὸν ὄρισμό σου
 δὲν εἶν' ἔκρας μού φαίνεται καὶ τώρα νά θελήσω
 νῆρην στή γίδοτρα, θέλημα δέχως νά σου ζητήσω
 "Ἐτσι βασιλοκοῦλα μου, κολλὰ παρακαλοῦσε
 θέλημα, καὶ τῆ χεῖρα σου τὴν ἀκριβή μου ὄσω
 γιατί μὲ δέχως τοῦ ἐκείνης δὲ μόναι μπερμένο
 κρῆμα κανένα ὥστε νά ζῆ νά ἔρην τιμημένο.
 Ἐδὲ μ' ἀγαπῆς πανάρετα, σ' ἐστὴ τὴν γίδοτρα ἔρα
 καὶ κατὰ τὸ συνῆσι σου, νῆργης μὲ νίκη κάμε
 σιμῶνα ἐγὼ τὸν ἔκριβὲ κι' ἐκ τὸ λαίμῳ μου βγῶνα
 τοῦτο τὸ γούλαϊ ὄκου βρατῆ κι' ἀλῶνα σου νά βῶνα

ΕΡΩΤΗΣΙΑ:

ΜΟΥΣΙΚΗ:

ΛΑΟΣ:

ΜΙΑ ΟΜΗ:

ΛΑΟΣ:

ΜΟΥΣΙΚΗ:

ΗΧΟΣ:

ΛΑΟΣ:

ΣΗΑΣ:

ΠΑΘΟΣ:

ΜΟΥΣΙΚΗ:

ΠΑΡΑΦΡΑΣΗ:

(τὸ λογοῦτο θυναν' κιά στιγμή καὶ σβῶνει)
 (θυνατὸ σὲ κραυγῆς)
 * Ἰδῶτε τὸν πανάρετα, ἐδὲ χτυπηθῆ στή γίδοτρα
 (Κραυγῆς)
 (Σάλλειγγες θυνατὸ. τὸ κληθὸς βουβαίνεται)
 (καλ' αὐμοὺς ἀλῶνα καὶ κοντάρια μὲ ἐσπίδας καὶ συγκρούονται
 θυνατὸ)
 (ἐσπίδες σὲ χαροῦμενες κραυγῆς)
 (θυνατὸ) Νίκη, νίκη... Ἐνίκηος ὁ πανάρετος.
 (κραυγῆ) πανάρετος! (Κραυγῆς χαρῆς θυνατὸ καὶ ὕστερα
 σβῶνα)
 (τὸ λογοῦτο ἐρωτικῶ)
 (ἐλγανῶ)
 * Ἄξια βασιλοκοῦλα μου κι' ἄξια βασιλοσοῦ μου
 τοῦ γίδοτρας τὰ ἐρίσματα δὲν κρέκει νῆν' δικῶ μου.
 μὲ κρέκουσι τοῦς χάρεις σου μ' ὄλη γῆ δὲ δὲ ἀντάμι
 γιατί γνωρίζω νικητὴν μόναι πῶς μ' εἶχε κῆρι.

- Κ' ἔν εἶναι καὶ ὅν τᾶφαρα κῶρα νά σοῦ τᾶ δῶσω
καθὼς τυχαίνει, ἄφέντρα μου, τὸ δέκησ νά κλερώσω
τὸ καμα κρέμματα γιατί ὅν εἶναι κορραίδια
μ' ἄντρίς ἐκείνα, τὴν φυχή καὶ τὸ κορμί μου ὄναι
τῆς ἀφεντιῶς στυ χάρισμα, κροῦσμα παντ' ἄρῶδι
ο' κᾶσα μικρῶνι ο' ὄρισμὸ νά πατερῶ στὸν "Ἄδη
ΕΡΩΤΙΑΝ: (Σὺ νά μιλόη στὸν ἑαυτὸ τῆς)
Δὲς χάνομαι, καὶ ὅν μπερῶ τοῦ λόγου ἄρχῆ νά δῶσω
κι' ἂν ἀρχηνίσω, ἡ λαλιὸ χάνεται καὶ λιγαίνει
Κ' ἡ γλῶσσα μου βουραίνεται κι' ἔξω μιλιὰ δὲ βγαίνει
ΜΟΥΣΙΚΗ: (Τὸ λαγοῦτο δυνατὰ στὸ ἔρωτικὸ μοτίβο)
ΚΟΝΣΑΛΕ: (Κραγουδῶνς)
"Ἐρωτα, ὄρου συχνά ο' τοῖη πλελιέ μεγάλους
ἔρω α, λογι εὐς κατοικημένους,
ἔρωτα!..
ΜΙΑ ΚΟΝΣΑΛΕ: (Ἀπαγγέλει)

- Κ' τῶ γυναικῶ τᾶ μάτια τὸ θρονί σου
κραταῖς, κι' ὅκ τᾶ χιονάτα κι' ὄμορφά τῆς
κροῦματα κληθαίν' ἡ κέρραξίς σου
ο' τᾶ χρυσεωμένα κείνα γὰ μαλλιὰ τους
ο' τᾶ ὄρασεῖς τους στήθη τ' ἀσημῆνια
ο' τᾶ κοραλένια χεῖλα τᾶ γλυκᾶ τους.
ΜΟΥΣΙΚΗ: Τὸ λαγοῦτο δυνατὰ καὶ ἕστερα ὀρῶνει
(ΣΚΕΝΗ)

- ΗΧΟΣ: (Βήματα ὀργῆ σὲ κλειδωτρωτο)
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ: (Μανολογιῦ)
Σ' τὸ στήθος μου ἔχμ ὀπουρῶ, κι' ὄσά χαϊμένους νάτο
μ' ἔγνοια πολλή νά τὸν εἰρῶ γυρῆ, κειθῶν κᾶτω.
ΗΧΟΣ: (Τᾶ βήματα κέρρονται. Ἀκοῦγονται βιαστικὰ βήματα ἀκ' τὸν
καρκοφῶρο καὶ πλησιάζει)

M 3

ΚΑΡΘΟΦΟΡΟΣ: Πανάρτε, καλημερίσματα σου...

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Χίλια καλώς άποσωσε, φίλε μου ή ευγενική σου

ΚΑΡΘΟΦΟΡΟΣ: Πανάρτε, αν ήγ όφεις σου μ'άλλθεται κι'ή τωρά σου
των όμωτιών μου διαχρονουσι τό βέρος τοή καρδιάς σου
κρίνει τό πώς νά βρίσκουσι οί σκότηι μεγάλη
μ'είσο περίσοια ταραχή παρά φέρω καρμ'άλλη.

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Εί σκότησιν άμέτρητη, οί βόσανο περίσοιο

ΚΑΡΘΟΦΟΡΟΣ: Κί θάρρος, μή τό βαρεθής, άνέν κι'άποκοτήσω
τήν άφορμή κού οί κρατεϊ οί βάρος νά ρωτήσω

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Ερηπόφορε, τήν χάρες σου καλά χω γνωρισμένο
και τό κουρφέ μου πώς κωροϋ νά στείκου φυλαμμένα;
κ'όλον έτουτο δέν κωροϋ παρά τό βόσανά μου
χωμένα κέντε νά κρατῶ στη όδλία τήν καρδιά μου.

ΚΑΡΘΟΦΟΡΟΣ: Όσο κι'ήν εύλη νέν κολλά κέ μου τό βόσανό σου
και λόγιασαι πώς οί ζητῶ γι'έλλο νά τό γρακίξω
παρά γιό νάρω τίποτας τρόπο νά σου βοηθήσω.

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Γρακίξω τώρα τό λοιπό

ΚΑΡΘΟΦΟΡΟΣ: Κάλιε/.... γιατί γρακίξεις
τό κούσωό σου έδῶ κι'έκει; π'έχεις και δέν άρχίσεις;

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: (Κέ φέρο)

ιατί τό εύλο, τό νερό, άσβότης και τό κῆμα
των βασιλησών όλων έν έχουν αύτιό και ύπόμα...

ΚΑΡΘΟΦΟΡΟΣ: Όσο φοβάσ'έσο κολλά έμέ πληθαίνου τόσο
ή κωουμά τό φέρου σου τήν άφορμή νά γύσω.

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Άρηπόφορ'άδερφάι μου, κέντε κρονών δέν ήμου
(γιό νά γρακίξωσ όκ'έρχής τή τύχη τήν δική μου)
Κι'ή 'πρωφίλη, έκου θέλει ήχει τοή κρόνους έοια
οάν νάθελα το'άδέρφι τση, μ'άγάπησε περίσοια
και μετα μέ κωου κωιρό, κωουταρή και σκόλη
συντροφιουμένη εύρίσκετο στο επίτι στο κωρόλι

κ' εἰς ὅποια πο' ἤθελε φανῆ τοῦ χώρου ἄλλα μέρη
νὸ βγῆ γιὰ περιδιόρασι, δὲν ἤθελ' ἄλλο χέρι
σὴ στρέφα νὰ τινε κρατῆ μονάχος τὸ δικό μου
μὲ πῆρα καὶ πολλή κελιά τῶν συναναετροφῶ μου
π' ἀπ' ἧς ἀναφραφήκαμε καὶ μὲ δόλωσ σκονόδι

ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ: δὲν ἤμποροῦσα τοῦ τιμῆς νὰ στέκομαι ὁμοί,
μᾶς χῶρισεν ὁ βασιλεὺς μὲ πῆρα μας μεγάλη
καλὴ καὶ πᾶντα σφίγαμεν εἰς τὸ καλὸτι πάλι.
Φρόνιμα τόκομε πολλὰ, γιὰτὶ ὡς φωτιὰ σὴ ράκη
πιάνει στήν ἀνεκδῶσι συχνά τῶν νηῶ ἡ ἄγῆκη

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Νά κρῦμμα ἀνεκίστε τον, εἰκ τῆ φορᾶν ἐκείνη
Καρπόφορε, ἡ ἀγέκη μας κλειότερο νὰ κληθῶν

ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ: ἢν τὸ χεῖς γιὰ παρᾶξενον, γιὰτὶ τὸ κλειόμενο
πρῶμ' ἀγακῶται κλειότερα καὶ κλειὲ κευμαίμενο

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Ἄκαρπόφορε, σ' αὐτολογιὰ πιδν' ἡ φωτιὰ τοῦ πῆθου
τὰ σωθικά μου ἀρχίσασι τότες κημιὸ νὰ γνάθου
γιὰτὶ μᾶς κρέτιε ἡ ντήρησι θειλιά κολλά τὸ νοῦ μας
κ' ἐκεῖν' ὁ κοῦχε ἡ κευμαὶ ἔκρυβε νοῦς τ' ἄλλου μας.

ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ: Ἦς εἶνοι μπορεζόμενον' ἄφτου καὶ νὰ λουρίζουν
τὰ σωθικά μιῶς κορασιῶς καὶ νὰ μηδὲ κοινίζου
καὶ σὲνα μπορεζόμενο ἢως ἦτανε τοῦ τόσης
φωτιῶς ὁποῦ σὲ καίδευγε σημάδι νὰ μοῦ δόσης;

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Μικρὰ τὸ λῶγια νὸ σοῦ πῶ, τοὺς ὄρκους κα' ὅλα τ' ἄλλα
ἐποῦ τὸ τέλος τ' ἀγρόδ το' ἀγῆκης μας ἐβόλα

ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ: Ἐπὶ τὰ λῶγια κοῦ γρεικῶ, ἔβρινε κλερωμένος
ὁ πῆθος σεσ Πανάρτε, ὁ κολομπιωμένος.

ΠΑΝΑΡΤΟΣ: Τοῦτο ν' ἀλήθεια φίλε μου, μὲ κρῦτ' ἀνάμεσά μας
τὸ δεχτυλιῶν ἔκαμε κ' οἱ ἔρκοι τὴν παντρειά μας

ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ: (ἐπὶ φῶρο)

Πανάρτε, τὸ ἐγίνηκε ἔν ἦτο μπορεμένο
νὰ μηδὲν ἦτον ἀπὸ σὲ κατὰ του γενομένο

ΠΑΝΑΡΧΤΟΣ :

"Αμετρο φόβο μου γεννῶ καθημερινῶ στό νοῦ μου
γι' αὐτως δέν εἶναι βέβαια νά μοιδέξη τοῦ δικοῦ μου
κ' εἰς τό μαθαίν' ὁ βασιληῆς καί θέλει μέ σκοτώση
γι' ἄν δέν τό μᾶθη γρήγορα, πῶς θέλει τήνε δώσει
τίνας μεγάλου βασιλαιοῦ, στόλω καί λογαριάζω
κι' ἀνασιενάξω μοναχ' ἔς καί ν' ἀποθῶνω κρέζω.

ΚΑΡΝΟΦΟΡΟΣ :

Πῶς μου να ζῆς Πανάρχτε, μπορεῖς νά τήν ἀφήσῃς
μπορεῖς κοντ' σου δέχως τῆ μιάν ὄρα κλειδ' νά ζήσης;
κ' εἶναι μπορεζόμενο κορμί νά ξεχωρίση
ἀπου τήν ἴδια του ψυχῆ, καί νά μπορεῖ νά ζήση;
χωρίς ἄδρα τό κολλᾷ χωρίς νερό τό φῆρι
πῶς εἶναι δυνατόν τανε νά χουεῖ φῶς καί χάρι;
Χίλια κομμάτια κλειδ' καλᾷ τό μέλη μ' ὅς γενοῦσι
κ' ὄχι ποτε τ' ἔμμάτια μου να τήνε στέρευτοῦσι

ΚΑΡΝΟΦΟΡΟΣ :

Δύσκολον εἶν' εἶνε θεντῆρ κανεῖς νά τ' ἀνοσπῶς
γιά μιά, καὶ σ' ἔτοκο ἔρσοερό φουτῶση καί γερῶση
(κοπέλλες τραγουδοῦν. ἀγαθοῦ)

~~ΧΟΡΟΣ :~~

~~"ἄρωτα, ἔπου συχν' σ' ἔτοη κλειδ' μεγάλους
κι' ὄμορφους λογιζοῦς κ' τοιζημένους
ζῶσι...~~

ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ :

(ἀπεγγέλει)
Ἐἴρα κειδῆ τόν ἕκμερς νά κῆρη
τέτοι ἕξια κήρωμή στήν βοδλεφίν του
τέτοι ἕξια θεσοκῆρ, τέτοιε λογάρι,
κῆρε παρακαλῶ σέ τη δική του.

(ΣΚΗΝΗ)

(ΜΟΥΣΙΚΗ. ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΔΥΝΑΤΑ)

ΒΑΣΙΛΑΣ :

(Δυνατῶ)
Ἐμβουλοῖ, ξεύρετε καλᾷ τό πῶς κειδῆ κανένα
παρά τήν ἐνοφίλη μου δέν ἔχω κομημένα
κι' ἄν εἶναι κι' ὄς τό σήμερα δέν εἶναι κωντραμένη ✓.

μ'ἄλ'ἄκου τόσσι Βασιλείοι τὴν ἔχου ζητημένην
 ἄν εἶν'καρὸ γινάτι ποναί καὶ καλεγετ'ἡ καρδιά μου
 νά τὴν ἰσοῦν τὴ μάτιο μου πῶς φαίνει ἀπὸ σιμά μου
 τῶρα θαρῶ πῶς εἶν'προπέ καὶ ὄλιγο νά γυρέσω
 κανῶνα ἔξω Βασιλείο γοργό νά τὴν παντρέψω
 ἴτσι ἐπειδὴ μῆς ἤρθουσι τοῦτ'οἱ προζωνητάδες
 πεμπόμεν ἀπὸ τοῦ φλοῦς καὶ πλοῦσιους βασιλειάδες
 ἴτσι μου εἰ συμβουλότοροι θέλω νά μαζωνήτε
 καὶ μὲ περίοια κεφουιά μ'ἔξίτασι νά ὄητε
 ποιός εἶν'ἄκου τοῦ τοῦ καλό γιὰ νά μπορῶ νά κάμω
 μὲ τὴ βολή σας ὄλονῶν τὸν ἔδικό σας γέμο.
 (Μουσικὴ σάλαγγες)

ΒΑΣΙΛΕΥΑΣ:

Κά τὸν πανόρετα θαρῶ ὅν εἶχα μνημεῖνο
 στρατιάτη κλειδὸ προθεμερῶν ὄν ἔχω γνωρισμένα

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ:

ἴα τιμημένα Βασιλεία, τὴν ὑφουλόγητό σου
 χέλια καλῶς τὴν εἴρηκα...

ΒΑΣΙΛΕΥΑΣ:

Ἰδρῆς ἐμήνουσά σου
 Πανάρετα, ν'ἀφουγενραστῆς τὸ πῶς τὸ ριζικό μου
 χέλιες φορὲς καθημερῶν ὄδοι τῶν γεραιῶ μου
 μοῦ φαίνεται ὡς εἶν'προπέ
 καὶ ὄλιγο νά γυρέσω
 τὴν ἔξω θυγατέρα μου γοργό νά τὴν παντρέψω.

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ:

Δὲ βλέπω χρειαὶ μηδὲ καμιά νά σφίγγει τὸ καιδὲ σου

ΚΚΚΚΚΚΚΚΚΚΚΚ

ΒΑΣΙΛΕΥΑΣ:

(κοφτό)
 ἔσνει. Δὲ ὁ ἔκραξα δεκά γιὰ νάδω τὴ βουλή σου:
 μὲ θέλω μόνο σήμερα ταῦτη τὴ δουλειά σου
 τὴν θυγατέρα μου ἔγωγε νά βρῆς νά τοῦ μιλήσης
 καὶ ἴσο μπορεῖς γόρεφός νά τὴνε συγγουλισης
 νά συραστῆ νά παντρευτῆ μ'ἴσως ἂν ὄδοις ἔκλεψη
 καὶ σταντιῶς τοῦ νά γενῆ τὸ πρόμο μὴν ὄδησῃ

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ :

Θ'άφησες τὸ παιδί σου
σήμερα νά τὸ κήρουναι ταῦρι τως οἱ ἄχθοροί σου;

ΒΑΣΙΛΙΑΣ :

(Ἐπιτόμα μὲ θυμὸ)
Σάντε...ὄς σὲπραξα ἁπὴν γιὰ νάχω τῆ βουλή σου!

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ :

Καριὰ ναι τ' ἄρξεται νά γενῆ μ' ἕνα καὶ μ' ἄλλο τρέφο
(ἴδιό μέσο του)

Ἦ μακαριζικώτατος ἑλπίδες τῶν ἀνθρώπων.

ΜΟΥΣΙΚΗ :

(τὸ λαγοῦτο θυνατὸ στὸ μοτῆρο τοῦ ἔρωτα κι' ἄουτερα σβῶναι)

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ :

(ἀνελογεῖται)

Ἦ ἄδη μαι καὶ τοῦ κλάσης τοῦ σκοτεινῆς καυμένης
φυχῆς, μὲ λόχες καὶ φαιτῆς πάντα τυραννισμένες

ΗΧΟΣ :

(ῥήματα τοῦ Παναρέτου ἄργά στὸ πλακόστρωτο)

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ :

(συνεχίζει μέσο στὰ ῥήματα)

τὴν Ἐρωμένη ἑξάντης μου θέλοντας νά πεντρέθη
προξενητὴ ἄλλο σήμερο ὅαν ἦρε νά τοῦ εἶδη
μόνον ἐμέ, τὸν ἔντρα τση, γιὰ νά μορεῖ γνωρίσω
κινερό κι' ἄρξεται θόνητο ὄχιως νά ξεφουξίω.

ΧΟΡΟΣ :

(ἑσπάζει θυνατὸ τὸ τραγοῦδι)

"ἔρωτα ἴπου συχνά σ' τοῦ κλαίει μεγάλας
κι' ἄμορφης λογιτομοῦς κατοικημένους,
ἔρωτα...

5

(ΣΗΜΗΝ)

ΕΡΩΤΙΑΝ :

(κλαίει σιγανῶ)

ΝΕΣΑ :

"Ουετρα εἶν' ἔρωτη μου, ἠόθοι ἄκαιρ' ἔν' αὐτήνοι.

ΕΡΩΤΙΑΝ :

ἄνδ κερνοτέργια, σ' τῦντρο, μοῦ φαίνετὸ κα ἕνα
σ' ενα φηλότανο δευτρώ κ' ἑσάρου φαλαμένα
κ' ἑσμίγοι κανακιστὰ καὶ σπλαχνικὴ φυλοῦσα
κι' ἔνα τ' ἄλλου τὰ κ' ἔθ' τῆς σου φαίνετὸ μιλαῦσα
μ' ἄπάνω τοῦ χαρῆς τανε γεῖς λοθῆς κεινασμένους
σῶνει στῆ μέση καὶ τῶ δαῦ, κερλοσση θυρωμένους
κι' ἄρακαε τῶνα ξαφνικὰ τ' ἄλλου ἴδιό τὴν ἀγκάλη

ΠΑΡΑΡΤΗΣΕΙΣ

Οι παραρτήσεις της παρούσης έκθεσης είναι οι εξής:

1. ΠΑΡΑΡΤΗΣΗ Α

(Ποσοστά επί των εσόδων)

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΣΕΙΣ

Κατά την εξέταση των εσόδων της εταιρείας για το έτος 1997, η εταιρεία έχει καταβάλει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ.

ΠΡΟΣΕΛΥΤΗΣΗ

Η εταιρεία έχει προσελύσει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ, σύμφωνα με την πράξη της Ε.Α.Κ.Α.Ε. της 15/12/97.

ΠΑΡΑΡΤΗΣΕΙΣ

Η εταιρεία έχει προσελύσει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ, σύμφωνα με την πράξη της Ε.Α.Κ.Α.Ε. της 15/12/97.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΣΕΙΣ

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

Κατά την εξέταση των εσόδων της εταιρείας για το έτος 1997, η εταιρεία έχει καταβάλει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ.

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

Κατά την εξέταση των εσόδων της εταιρείας για το έτος 1997, η εταιρεία έχει καταβάλει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

Κατά την εξέταση των εσόδων της εταιρείας για το έτος 1997, η εταιρεία έχει καταβάλει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ.

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

...

(ΠΡΟΣΕΛΥΤΗΣΗ)

(Ποσοστά επί των εσόδων)

ΠΑΡΑΡΤΗΣΗ Β

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΣΗ Α

Κατά την εξέταση των εσόδων της εταιρείας για το έτος 1997, η εταιρεία έχει καταβάλει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ.

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

Κατά την εξέταση των εσόδων της εταιρείας για το έτος 1997, η εταιρεία έχει καταβάλει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ.

Οι παραρτήσεις Α και Β είναι οι εξής:

Κατά την εξέταση των εσόδων της εταιρείας για το έτος 1997, η εταιρεία έχει καταβάλει στην Ε.Α.Κ.Α.Ε. το ποσό των 1.000.000,00 ευρώ.

κ' ἐξέθειοσ' το κ' ἔφρανο μ' ἄχορτογιὰ μεγάλη
 κ' ἔκετο ἀκ' ἀπὸ κινε τόσα κολλὰ ἐλυπήθη
 ἀποῦ κ' ἔκετο νά κῆ κῆ μίον ἄρα ἐβουλήθη
 γιοιὰ τὸ νότι του ἔμπηζε πρὸς τοῦ καρδιὰς τὰ μέρη
 ἔφρου, κ' αὐτὸ καὶ σφάζεται γιὰ τὰ κριβὸ του ταῖρι
 κ' ἄλδρητα μὲ ὑδάνησε περίσπια ἐαγριεμένη
 κ' ἄλπημερῆς νά στέλωμαι μὲ ἴσνει κικραμένη.

(Κλαίει σιγανῶ)

- ΜΕΝΑ:** "Ὀνειρα εἶν' ἐρωφίλη μου, ὄνειρα εἶναι καρδιὰ μου
ΗΧΟΣ: (Πόρτε καὶ ἀνοίγει καὶ κλείνει βιαστικῶ
ΕΡΩΦΙΑΝ: Πανόρατε.
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ: "Ἐρωφίλη μου.
ΕΡΩΦΙΑΝ: Κι' ἔντα θέλες μὲ τόσο βιά;
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ: Ἐρῶ μουσι καὶ βασιλεῖοσι
 τὰ χαλίη μου γ' ἀνοίξουσι κῆ νά σοῦ τὰ ἀπηθοῦσι.
ΕΡΩΦΙΑΝ: Ἦς σ' ἀγαπῶ κατέχεις τὸ γυνωρίζεις κὼς μηδένα
 θάρρος ὄν κρέκει νῆχω κλειδὸ στὸν κῶμο, καρὸ σῆνα
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ: Δυσ' κρεζενιὲς τοῦ κῆρη σου τοῦ φῆρασι κερὰ μου
 κ' ἄς μοῦπερ τ' ἀποφῆσαι (ἄου ἀχαιμέ ἡ καρδιὰ μου)
 καὶ λόγια καὶ μὲ σουργουλιὲς μ' ἔστειλε νά σὲ κῆμ
 νά συναστῆς νά κῆρατε τὸν κικραμένο γάμο.
ΕΡΩΦΙΑΝ: "ἄφου κῆκό μου ριζικό, κ' ἔντα θελα τὸ κλοῦτης
 κ' ἔντα θελα νά γεννηθῶ στήν ἀφαντιλὴν ἔτουτης
 τί μὲ φελοῦν οἱ ἀμορελιὲς; τί μὲ φελοῦν τὰ κῆλλη
 καὶ τὸ ἔραξι μου τὰ κλειδιὰ νά τὰ κρατοῦσιν ἄλλοι;
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ: Κι' ἔλωσα τοῦτο γράζηναι λογισμ' ἐσὺ κερὰ μου
 ἡσσοε φωτιὲς μοῦ καίγουσι τῆ δόλια νῆν καρδιὰ μου.
ΕΡΩΦΙΑΝ: "ὄ, μοῦρα κικραμένη μου, ὄ μοῦρ' ἀπολαμένη
 καὶ γιάντη στέκω ζωτανῆ στὸν κῶμον ἡ καυμένη;
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ: .. ἠδωροκί' ἀκάντοχῆ μου
 τὸν κῆσον ἄκου κλῆμωσ σῆμα δ' κερὰ μου

γλώσσα λογιάζω μηδεμιά μπορεί να τή μιλήση
μηδ' άλλο κρήμμα δύναται να τήν κατηγορήση
παρά ή θωριά σου μοναχός κι' άσόν ό διφασμένο
λάφι γλακώ στον ποταμό πλείσια περυσιομένο
να κι' ναρό να θροισιοτή, τέτοιας λογής κερά μου
για να ό έ διουν έτρεχεσι τά μάτια τά δικά μου...

ΕΡΦΩΙΑΗ:

"Είμε, κι ές μου το μπορείτό ό σιθός μου ν' άνοίξω
και φυτεμένο στην καρδιά κός σ' έχω να σου δαίξω

ΝΑΝΑΡΕΤΟΣ:

Στον ήλιον έχω ντήρησι κι' είς τ' ήστρα κόβ περσούσι
και το ή θωριάς σου έφέντρα μου κάτω στη γή θωρούσι
μητέ χυθούν κι' άρκεύουσι και μένα τόν καυμένο
καρ' άλλον να κορβί, κλον ήφήσων πιπεμένο.

ΕΡΦΩΙΑΗ:

Μά γή θωροση είμαι γή θωρηη πενάρετε ευχή μου
για σέναν έγεννήθησε στον κόσμο τό κορμί μου.

ΝΑΝΑΡΕΤΟΣ:

"ερό δέν έσφουα φωτιά κοτέ, θεοσίλισσά μου
καθός τά λάγια κόβ γροικώ σβένουσι τήν πικριά μου
κ' άλλον ένουτο αφέντρα μου, μη τήν όγάκη κίληη
κόβ κός άνάθρεσε μικρά και κλειά μεγάλη έγένη
πιστή και δυνατότατη σ' έμένα κ' είς έοίνα
και τά κορμιά μας σ' ήστρετον κόςθο κρατούν δερμένα
περίσια σά παρακαλώ κοτέ να μήν άφησης
να σέ νικήση ό βασιλαός να μ' άπολημομήσης.

ΕΡΦΩΙΑΗ:

"αίμένα νάβρω δέν μπορώ κοιάν άφορμή κοτέ μου
σούδωμια στην άγάπη μου φάφο, πανάρετέ μου
να πιδής τόςσ δυνατό, σά να μηδέ γνωρίζης
τό κός τό νού και τήν ευχή και τήν καρδιά μ' όρρίζεις.
"ερωτ' άπης τ' αφέντη μου τά μάτια δέν μπορούσι
τόςσ πιστό και γνωρίσιανά τόν άγακώ να δούσι
μιάν άπό το ή σαγίτες σου φαρμάκαφ και ρίζε
μέσα στα φυλλοκάρδια μου και φαναρό σου δαίξε
μέ τόν κικρό μου θάνατο, κός ταύρι τ' άκομένο

ΠΑΡΑΡΤΗΣΕΙΣ:

καὶ μόνο πῶς γιὰ λόγου του τὸν ἄδη κατεβόλω.
 καὶ δὲν κατέχω, κοῖδι ἀφορμὴ μὲ κάνει καὶ τραβῶ
 τὸ κρῆμα ποῦ στὸ χέρι κρατῶ σφιχτὰ μὴ χάσω.
 Τοῦτο νοί καὶ τί ξοφνιδὸ μαντάτο καὶ μᾶς ὄβσα
 νὰ μὴ κικρονομίσθαινα, Πανάρτε μου τόσα
 γιὰτί οὐρανός ἔκου καμα μ' ἀσμιζαμεν ἀντάμη
 παντοτινὸ νὰ στένωι ταβγία μᾶς θέλει κάμει
 τὸν οὐρανὸ, τὴ θάλασσα, τὴ γῆ καὶ τὸν ἄερα
 τ' ἔστρα, τὸν ἥλιο τὸ λαμπρὸ, τὴ νύχτο τὴν ἡμέρα,
 παρακαλῶ ν' ἀρματωθοῦν νῆρθουν ἀντιβείκη μου
 τὴν ὄρ' ἀπ' Ἑλλάος θέλει μὴ κῆθος εἰς τὴν καρδίᾳ μου.

ΠΑΡΑΡΤΗΣΕΙΣ:

(κὲ ἀγάπη)
 Ἔρωτα, μ' ὄσα βόσαινα μὲ κάνεις νὰ γροικῶ
 τοῦ δόναμῆς σου εἰν μπορῶ ἀπρὰ νὰ φχαριστήσω
 γιὰτί μὲ εἰς γλυκειὰ θωριὸ κλερώνει πῶσα κίσει
 τοῦτη δὲ ἄς ὁ ἥλικς ὀβνεταί τὸν κῆσομ νὰ στοχῆση
 (κὲ ἀγάπη)

ΕΡΩΤΙΑΝ,

καὶ περισσότερο τοῦ βροντῆς καὶ τὸ νερὸ γροικηθοῖ
 κι' ἀποῦ τοῦ κέρματος μὲ σκουδὴ κρῶς / τοῦ φαλιῆς κατοῦτοι:

ΚΟΡΟΣ:

(τὸ ἔρωτινὸ τραγοῦδι μαζὶ μὲ τὸ λαγοῦδο)

Ἔρωτα ἀποῦ σιχνὰ τοῦ κλειῖ, εγγάλους
 κι' ὄμασφους λογασημοῦς κατοικημένους,
 ἔρωτα...
 (τὸ τραγοῦδι ἀρῶνει)

6-7

ΝΧΟΣ:

(κι' κέρτα καὶ τρέχει καὶ ἀνοίγει σιγῶ)

ΜΟΥΣΙΚΗ:

(ἴσνα ἀργὸ τῆρμονο)

ΕΚΙΑ ΤΟΥ ΛΑΝ:

(ἴ ἀσῶκασμα)

Σ' τοῦτο τὸ σκέτι τὸ φηλὸ, μὲνέ κερτὸ μου ποῦρα
 Σ' τοῦνο καλότια ὀχῶτρε, τὸ θῆνετὸ μου ἔλῆρα...
 κι' ἔγὼ καὶ τὸ παιδῶκια μου, κι' ἔχι κατὲ ἀπ' ἔχθρο μου

μ' ἀκού τόν ἀκουάτατον τόν ἴδιον ἀδερφό μου
 δίχως καμμίως λαυῆς αἰτία, μόνο γιά νά μού κέρη
 τή βασιλεία καὶ μῶσκει μόνο τοῦ θεῦ ἢ γάρη
 χορῆς ἐλαίσει ὁ βασιλεὺς καὶ γόμους λογαριάζει,
 καὶ κλεισία κολορῆζι τοὺν ἐμικτό του κρίζει /
 καὶ καίνο κίρας καὶ καύμοι θε νά τονε πλαιῶσουν
 κι' ὄγιά νά κέρη κλειῶσσο μαχαῶταιν ἢ κροῖδι του
 τή θυγατέρα του θε δοῦν τό μάτια τῶ δικῆ του
 μ' ὄγαφτικό ν' ὄγκηλιουῆ θαρειῶ ν' ἀναστεινῶσ
 (τόμκενο, γοργή, δυνατῆ)

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

(Κραυγή δυνατῆ ἤγρια) Σόμρουλε!

ΜΟΥΣΙΚΗ:

(Τόμκενο δυνατῆ κι' ὄθετερα τό λαγοῦτο στό μοτίβο τοῦ ερωτα
 καὶ κι' αὐτό εἶναι)

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

(Μονολογεῖ μὲ θυμῶ)

Ἦσθη, σ' κοῖδ τόκο βρῖσκεσαι τό σήμερο χωμένη
 κ' ῖς ἔνθρωπο δὲ φαίνεσαι σ' ὄλη τήν οἰκουμένη
 (θωνάζει) Σόμρουλ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

Ἐπῶστατῶ μου βασιλεῶ...!

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

Σόμρουλε, ἡ θυγατέρα μου ἀκού γιά κείνη ἐδάρου
 κ' εἶχασιν οἱ ἔθνοεις μου νά κάψ υν μωνιτάρουν
 μ' ἔκαμεν ἐκ τήν ἐντροπή νά μὴ μπορεῖ στραφῶσι
 τό μάτια μου κανένα κλειῶ στό κρόσκειον νά ἔθει:

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

Ἠκρότατην ἀρχή γροικῶ καὶ πρίν τήνε τελειῶση
 πάνω στό νοῦμ' ὀφέντη μου κοῖδ κίρα θε μὴ ἐόση
 ΒΑΣΙΛΙΑΣ: ὄν εἶν' ἢ κίρα ἢ σμερνή ὄν το' ἄλλες, σόμρουλε μου
 λογιόσαι, μεγαλύτερη ὄν μ' εἴρικε ποτὲ υἱ:

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

Ἦ καὶ κηῖκιοφόρο κι' ἔγνοια ἀμέτοπη στήνω νά τό γροικῶσω
 γιατί τό κῆμμα δὲ μπορεῖ νάναί πάρα κρίζσο...

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

Διὲ βασιλειῶδων προξενιῶς πλειῶσων καὶ μοραμῶν
 πῶς μὲς ἔφαρα σήμιση, τό ἔχεις γροικῶμένο

1. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 2. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 3. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 4. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 5. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 6. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 7. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 8. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 9. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.
 10. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г.

- 1. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 2. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 3. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 4. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 5. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 6. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 7. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 8. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 9. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН
- 10. Копия с подлинника в дело № 100/100 от 10.01.2010 г. : ЗАКАЗАН

*Έτσιλα τόν Πανόρετο νά πᾶ νά τοῦ μιλήσω
 νά συναστῆ νά κεντραυτῆ...θάρει ἄνέν κι' ἡ φύσι
 στόν κόσμο ἔναμε λαλόν ἔνθρακα σά) ἔμένα,
 κι ἄνέν καί κρέσκει μου καλή τῶ ρῆχει μαμαμίνες:
 κ' ἄαῖς κι' αὐτός ἀειάρηκε, σ' ἄλγικιν ἀαδ πῶσα,
 νά ξαναπέγω ἑλδογισα κι' ἔγω νά τοῦ μιλήσω
 κι' ἐκίνησα ὀλομοναχος καί σιγαλά σιμόνα
 σ' τῆν καμαρό τση, καί ὄχως μιλιά καμαριά σηκῶνα
 τοῦ πῶρας ἔξε τὸ κανί, (ὄἰμένον ὃ καυμένους)
 κι' ἔς ἔβηλα σ' ἄλδοτσηλας, γῆ ποῦρι ἐποθμίνος)
 κ' εἶς ἐνα το' εὔρημα θρονί κ' ἐκίθουνα μέ κλεῖσο
 θ' ἄρρας καί κατ' ἄκιδύτογε, σὺμβουλε, κλειά κερῖσο
 τὸ χέρι ποῦτι γεῖς τ' ἄλλου μ' ἀγάλη καί μέ ὄαρρος
 ἔφρου, καί ποῦ τὸν ὄγιό μέ τῶτας ἃ ὀδλίας χέρος:

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

"ὄφου θουριά κικρωτάτη, χίλια κομμάτια κρινῶ
 νάχε γενῆ πῶσα καρδιά στόν χαλασμέν ἑκῆτο

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

"ὄς μ' εἶδασι χαθήμασι κι' ὄουνατὸ τρομάξα
 κι' ἡ ὄφαις τως καί τῶν ἄυδ ἔμηιό κῆμιόν ἑλλῆξα
 κι' ἔρχιξα νά σκεκίλουσι μέ τρέπον ἔνον κι' ἄλλο
 καθῶς ἡ ἄρα το' ἔεταξε τὸ κῆτι, τὸ μεγάλο
 κ' ἔπῆγεις ἔγνωρίζουσι, κῆς λόγια νά ποῦ ὄδουον
 ἔδν ἔτῶν ἡπορατῶν πῶνα, νά ποῦ ἔεφῆνεράσουν
 τὸ σφάλα τως ἔβλῆθησαν γονατιστοί ἔμπροσθί μου
 γιὰ νάχε λύθησι σ' αὐτόξ ἀτὸ στερὸ λαγοντάς μου...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

"ὄἰμένον μ' ἔντα ἔμέτρητη κίμα γροιαῖ ἡ καρδιά μου
 φεριστατημένος εἰδουνα νάνασι κομμά τ' αὐτιά μου.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

Ἄδγιλασι κῆς ἄπῆμῖνα, πρίχου τὸ πᾶ ἄκατός μου,
 τὸ αὐδία μου ἔποθῆται καί ἔδῆμῖνα τὸ φῶς μου
 ἔλῆγῖνασι νά σιατωθῶ, ἔρηκε μου νά γλακίτω
 τῆν κεφαλή μου, σὺμβουλε, στόν ποῦτο νά τσεκίω
 κᾶ κᾶτι ἔδν ἔβλῆμα νά χῶσι τῆ ζωῆ μου

όχι πως νά κάμω κ' εἰς τῆς δυο τέλει τῆ γέλοιωσός μου.
 "Ἄντοι ἔκαμα καί κίβησαι τόν ἔκτιστον αὐτόνο
 καί σφαλισμένον τόν κρατῶ, γιά νά τοῦ δείξω μόνο
 πῶς νά μὴν εἶχε γαννησῆ ἦτον καλύτερόν του
 γῆ παίζου μὴ σὲ σκίτι μου νά σῆ τὸ εἰνάτόν του
 εἴλατε τί στήνεις καί θυρεῖς;

- ΣΥΜΒΟΥΛΑΧΟΣ:** Ἀγόντη τὴν καρὸ μου
 βλάτω κλιτῆ πῶς ἔρχεται καί σφάζει τὴν καρδιά μου
- ΒΑΣΙΛΑΧΟΣ:** Ἐφου, δὲ θέλω νά σταθῆ μὴκ κοσῶς ἐμπρός μου
 πε τῆς νά στρέφῃ μὴγενῆ κλειότερος ὁ θυμός μου.
- ΣΥΜΒΟΥΛΑΧΟΣ:** τὸ θέ νά κῆ τῆς γροίνησῃ, νά ζῆσω τὸ καρδί
 τῶς ἀφανιῶς σου ν' ἀκριβὸς κ' ἄουτερα κάμω κἀλε
 ἀκρίνω ἀκού σου φανῆ καί κρέκει σὲ καίεῖ σου
 κ' εἰς τοῦτον ἀκού σου βεβαίως τὸ δόλιο δουλευτή σου.
- ΒΑΣΙΛΑΧΟΣ:** Ὅχι γιά νά τῆ λυκηθῶ, μὰ γιά νά σῶ πῶς κλαίγει
 νά ὀρροιστῆ θέ νά σταθῶ ν' ἀφουγκρασοῦ τὸ λῆγει
- ΕΡΦΘΙΑΝ:** καὶ κἀμνοῦσι ἀκρίνοτη σὲτον καῦμόν ν' ἀρχίω
 τὸ πῶμ' ἀπόδῃ νά σου κῶ λιότερα νά μιλήσω
- ΣΥΜΒΟΥΛΑΧΟΣ:** καὶ ὄχι πως παραχῆ τόν νοῦ τῆς γροίνησα νά ζῆση
 ἢ ἀφανιῶς σου τὸ θέ κῆ.
- ΒΑΣΙΛΑΧΟΣ:** ποῦς τόν κρατῶ, "ἀς μιλήσω;
- ΕΡΦΘΙΑΝ:** κέρη, εἰ τόν πανόρωτο ὄχι πως τὸ κέλημό σου
 δέν ἦτον τὸ κρεκό ποτὲ νά πανρευτιῶ χωστὰ σου
 Καλὰ κ' ὄν κῶφης τὸ θυμὸ λίγω κ' ἀφουγκραστῆς μου
 καίναμα ἐκρίνω ἀφόντη μου νά εἰσῆς τῆς βουλής μου
- ΒΑΣΙΛΑΧΟΣ:** καίναμα κ' ὄλας, ἔτευχη, γιάτ' ἐνα δουλευτή μου
 χωστὰ μου κῆρας οἱ ἔδωτρα σου μὲ τὴσῆ ἐντροπῆ μου,
- ΕΡΦΘΙΑΝ:** ἀδὲ θέ νά πῶ, γιάτ' καλλιὰ τὸ ζεῦρεῖς πορὰ μόνο
 πῶς ὄλοι γεννηθήκαμε σιτῆ γῆ ἀπὸ κέρην ἕνα
 καὶ πῶς γυμνοὶ μῆς ἔκαμα νά κῶφωμεν ἢ φῶσι

ΕΡΩΤΙΑΗ: μόνο το' ανθρώπους διαφορά για να μη δε χαρλώ.
 ΒΑΣΙΛΙΑΣ: πλ μου δέν ήτον πλειά καλή ήντρα σου νβχης κάμει
 ήναν άκώχει κι' άρετές και βασιλείαν άντάρια
 ΕΡΩΤΙΑΗ: κι' ποιός άφέντη μ' ήκουσε σ' τόν ήναν της μιá χάρη
 για να μπορή να κή ποτέ, κ' είν' ήλιος να με πάρη;
 ΒΑΣΙΛΙΑΣ: "Οκου τή κλούτη, κ' άρετές κι' οί χάρες κατοικοῦσι
 κι' είς πᾶσα τόκο φρόνιμοι πάντα κρατοῦνται οί κλοῦσιοι.
 ΕΡΩΤΙΑΗ: τήν εύγενειάν, άφέντη μου, τή κλοῦτη δε γεννοῦσι
 και δέχως γνῶσι φρόνιμοι ποτέ δέν είν' οί κλοῦσιοι
 κι' ήνευ και δέχως σου βουλή γι' ήντρα μου τότε κήρα
 στη νεότη ήος τή φτασίμο κ' είς τή δική μου μοῖρα.
 Μά τοῦτο σε παρακαλῶ σά δοῦλα και παιδὸς σου
 τοῦ δόλιου τοῦ πανάρετου τοῦ δουλεφες θυμῆσου
 και λόγιασι τή φτασίμο μόνο κῶς είν' δικό μου
 γιατί ποτέ δέν ήραλα μέσα στο λογισμό μου
 κῶς χαμηλῶνε ήγῶ κοῦως, φηλῶνοντας αὐτήνο
 γιατί κι' ὁ ήλιος βλάφιμο ποτέ δέν κιδνει, κρῖνω
 τήν ἔρα και τή λάμψη του ο' τή σκοτεινά χαρῖζει...
 Μά καῖνα τή γλυκὴ φιλιά, μά καῖνες τῆς εύχῆς σου
 και μῦθῶνες καθημερνῶ το' άγκᾶλες το' ήδικῆς σου
 τοῦ χρόνου και μ' άνάρεφες χωρίς τήν πικραμένη
 μάννα μου ήπου μ' ήφηκε μικρή στον κόσμο ζήνη
 και τ' ὕνομά τση μ' ήραζες για θρημει ήδική τση
 κ' ήλεγες κῶς τήν ή θυρεῖς σε μένα τή καιδὸς τση,
 μά τή χαρᾶν ήπου 'καίρνες τήν ήρ' ήπου γροικῆσα
 τ' αὐτιά σου κῶς τή χειλή μου κῶρη μου σε λαλήσα
 κῶς ὅσο θέλει φτασίμο νῆναι κολλῶ κερῖσο
 τὸ σκλαχνοσ κ' ή άγάπη σου μοροῦ μά τὸ νικῆσου
 και τση καρδίαν σου τὸ θυμὸ και τήν ὀργή να σβῆσου...

Κ.Κ/14

- 18 -

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

Τά σωθικά μου λδοησι τόσα κολλη γροικουσι
καί δέν μοροϋν τά μάτια μου τά δάκρυα νά κρατοϋσι
κλαγει θαρρῶ κι' ὁ Βασιλειδς...

ΕΡΩΤΙΑΝ:

Γόρβιο' ἀφέντη μου, νά ζῆς, γόρβιο κρός ἐμένα
τά μάτια κοδ κρατεῖς στή γῆ περισσια θυμωμένα,
γόρβιο, ὁδς μου μιὰ γλυκειά θωριά νά ζορισθοϋσι
σά νέφελα ἐκ τόν ἔνεμον οἱ γόρβιο κοδ κρατοϋσι
τό νοϋ μου τση βαργυδομοιρης μεσοζετρομισμένο
κι' ἀπό τό γόρβιο ζωντανή σ' τόν ἄδη καταβαίνω.
Κι' ἀνέν καί τούτη δέν μοροϋ τῆ χάρι νά γνωρίσω
κι' ἄς ἄφης με τά κόδια σου νά σιδῶ νά φιλήσω
γιὰ ν' ἀποθάνω σήμερα σά σκληρά ἀγομιστή σου
σ' τῆ χάρι σ' ἄξιε Βασιλειε, κι' ὄχι καθῶς παιδς σου!..

ΒΑΣΙΛΕΑΣ:

(Μέ θυμό).

Κηδέ παιδς, οὔδε σκληρά μου θέλω νά σ' ἔχω κλειά μου
καί γειρου γλήγορ' ἀπ' ἐδῶ, μ' σκεφ' ἀπό σιμά μου!

ΕΡΩΤΙΑΝ:

(Μέ κλάμα)

Ἦ, μάνα μου γλυκιάτατη, ἦ μάνα μ' ἔρωρβλη
γιάντα δέν εἶσαι ζωντανή, μέ πικραμένα χεῖλη
ν' ἴνα στενάζης σήμερα, πολλὰ νά με κουζίσης
κι' ὄμπερδς στά κόδια ταπεινῆ τ' ἀφέντη μου νά κέσης
νά κάρης μέ τά δάκρυα σου μιὰ πικραμένη βρῦση
νά τρέξη καί τῆ μάνινα τήν κλειτσα νά τῆ οἰδση.

ΒΑΣΙΛΕΑΣ:

(Μέ θυμό)

Γείρου ἀπ' ἐδῶ καί πήγαινε, κι' ἔνῃμεν' ἀπό μένα
κῶς θέλω κάρει τά κρεκά σέ κελνον κ' εἶς σέ σένα!

ΕΡΩΤΙΑΝ:

(Κλαγγοντας)

Ἦνάν' ἀκριβῆ μου κι' ἄς ἐσο σ' τοῦτο συμπέθοσέ μου
τό φταλσιμο ὁκοδ' ἵνα καί τόκου ἔδοισαί μου
κῶτω στόν ἄδη νά μοροϋ νά στένω μετά σένα
θυσ πικραμένες νά 'μεστα, μ' ὄνομα μόνον ἔνα...
./.

- ΜΟΥΣΙΚΗ:** Τό λαγοῦτο στό μοτίβο τοῦ ἔρωτα
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** Εὐμβουλε κῆς σοῦ φαίνεται; Εἶδες ποτέ σου τόση σ' ἄλλη γυναῖκ' ἀκοκοτῖδ;
- ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:** Τόση ὄν εἶδα γυνῶσις..
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** (μέ θυμῶ)
Μηδέ μέ κῆεις σὺμβουλε, μέ λίγοι φαματένια
νά χάσω τήν ἀκομονή τώρα καί μετά σένα;
- ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:** Παρακαλῶ σ' ἀφέντη μου λίγο νά ξεμανλῶσης
κ' ἐκεῖν' ἀκοῦ 'χι νά σοῦ κῆ ν' ἀφῆσης νά γροικῆσης
θυμῶ καί κλειδτερην ὄργη καί μάντι' ἄλλη τσοη
τόν οὐρανῶ παρακαλῶ σήμερα νά μοῦ ὄσση
για νά μπορέσω κατά κῆς ζητῶ τό θέλημα μου
γύρῃκα νά κῆρω κ' εἶς τῆ δυῶ νά 'λαφρωθ' ἡ καρδία μου.
- ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:** Οὐ νά ὄε κῆρω φανερά νά ὄης κῆς τό καιδὲ σου
ἔχει βουλή καλύτερη παρά τήν ἐδική σου.
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** Χά μοῦ τό δελζης θέλω 'κεῖ, σὺμβουλε κῆς μποροῦσι
τά λάφι ἀπάνω το' οὐρανοῦς τά ὄψη νά κετοῦσι...
- ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:** Δῶσε μου μόνο θέλημα καλύτερα νά μιλήσω.
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** ἔλεε γιατί μ' ἀκομονή στένω νά σοῦ γροικῆσω.
- ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:** Γυναῖκα θέλ' ἀφέντη μου, νά κέρουν τό καιδὲ σου
δυῶ βασιλειάδες κοῦσανε κῆσα κειρόν ἐχθροῦ σου
κι' ἀκοῦ 'ρθασίνε κῆποτες κ' οἱ δυῶ τονε σμιμμένοι
σ' τοῦτη τῆ χῆρα μέ κολλῶ φουσοῦτα θυμωμένοι,
καί τόσον αἶμα χάσανε τῶν ἐδικῶν σ' ἄθρῶμα
καί τόσο βασανλῶσαι τοῦτο τό ὄδλιο τόκο
ἀκῶθε κι' ἔν κερῶομε γροικοῦμ' ἀκομη ὡς τώρα
κλῆματα κι' ἀναστεναγμοῦς σ' τήν ἐδική μας χῆρα.
Καί κελν; ὄε το' ἠθέλησε, κι' ἔντρα τῆ ἐπῆρ' αὐτόνο
ἀκοῦ τοῦς ἔδλωε' ἀκοῦ ὄε, κ' ἔσκαλασε τό φῶνο
τό φῶνο καί τήν ἐρημιά καί τῆ φωτιά τήν τσοη,
μέ τήν κερῶσα ὄδναμη καί τήν κολλῆν του γνώση.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Και τούτο είν' άπου κονετ και μενα κλειδ περισο
γιατ τση μάχεσ ελιεζα και το' εχθόριεσ νά σβουσ.
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Ώ, πόσον είν' καλλίτερο, γαμπερ νά πάρησ ένα
νά λέγη κός τή βασιλειάν επήρεν άπο σένα
παρ' ένα πύχει τό ζημιδ νά πάρη στανικό σου
τήν έκαρχιά σου σάν εχθόρδ, κι' ύχι καθόσ γαμπερδ σου
κι' άλλωπητοσ κι' άλλόκριτοσ πάντα νά σέ κειράτση
και τση ζωήσ σου το' άκριβήσ τό τέλοσ νά σκουδάτση
σ' τά γέρα σου' ναι τό κρεκδ κι' ήσ τό κορμί σου νά 'χη
άνάκαφ', ύχι κείραζιν, άγδαη, κι' ύχι μάχη.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: "Οποιοσ μέ τρέμο κορνατετ και εδ δέν είν' φοβήται,
κρημμ' ήζιο δέν έργάτσηται, μηδέ ποτε τιμώται.
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Τά τείχη τουτα συντηρω, τση κόρτεσ, τση μολώνεσ,
θεάτρα, τση φηλοδσ νασοδ, και τση θεη το' έλκόνεσ,
και φαζνετάτ σου κλαίσινε κι' όμάδοι μετά μένα,
θυμ.ώντασ κός για χάριν του δέν είναι χαλασμένα.
κίμε τ' άφέντη μου λοιπό, συμπάθησ' τωσ νά ζήσησ
γιατ σου τάσοσ σ' τώτερο νά παραξεμανόσησ
τόσα περίσοσ νά χαρήσ για τέτοια καλωσώνη
άποσ τήν κίμα σ' τώτερο με τή χαράν επεινή
νά χόσησ , και νά κράτσοσ περίσοσ κλομοίρησ,
τό κός εγγίνησ κθεροδσ τέτοιου κορμιού και κόρησ:
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Σύμβουλε, τά μου μίλησοσ καλό 'χω γροικημένα,
και τό εδ κίμα κ' ειλσ τση δου εχ' άποφασισμένα.
Κι' άλλωσ σ' τούτο λόγο κλειδ μηδέ μου δευτεράσησ
γιατ δέν είν' ή κρώτη σου άπαχεισ νά με γνώσησ.
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ σε άφέντη μου, έλλαξε τή βουλή σου.
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: (Μέ θυμδ)
Κάνει: Δε σ' έκραζε δεπύ για νάχω τή δική σου.
(δ Σύμβουλοσ φεύγει)

ΒΑΣΙΛΕΥΑΣ:

Τά γερατειά Ελλάδανασι, θαρῶ μὲ τὴν ἀλήθεια
τὸ συμβουλο καὶ κἀθεταί καὶ λέγει παραμῦθια:

(Δυνατὸ προσταχτικῶς)

Ἐπρετιῶτες μεν πιστότατοι, τοῦτο τὸν ντρολιζομένο
μοῦ φέρετε σὲ βρισκεται σφικτὰ καδενωμένο:

Μουσικὴ τῶμνανο δυνατὴ κ' ὕστερα τὸ λεγοῦτο σὲ μοιῶσο
τοῦ ἔρωτα. Ἡ μουσικὴ σβῶνει.

ΒΑΣΙΛΕΥΑΣ:

(Μὲ σαρκασμῶ)

Καλῶς τὸν ἔξιό μου γεμκρῶ, καλῶς τονε νά κἀμ
καθὼς τυχεῖνει σήμερο τὸν ἕμορφῶ του γάμο
Γιὰ ποιὰ φορμὴ τὰ μάτια σου κρατεῖς χαμηλωμένα;
ἢ τὰ γυρλοῦς κρέκασαι μὲ θάρρος πρὸς ἑμένα;
(Μὲ μῦθος)

* Ἀλέγνωρε κι' ἀδιόκριτε κι' ἄτυχε, τὸ φευτὸ σου
σκῆμα καὶ ταπεινότητα δὲν εἶναι σ' ὄφελος σου:
ἢ μου, ποιῶς μικρότατο κι' ἐπὶ μικροὺς ἀθρώπους
σ' ἀνῆρέφεα σὲ σκίτι μου, κ' εἶς ἕλους μου τοῦ τόπου
σ' ἔκαμα μεγαλύτερο παρ' ἔθωκο κανένα
γιὰ νά' χω τὴν ἀντιμεφί ἐτοῦτην ἐπὶ σένα;

ΠΑΝΑΡΤΟΣ:

Ἐ' τὰ χέργια σου μ' ἀνῆρέφες, μεγάλου ἔκαμῶς με
πολλὰς κι' ἀρβφνητες τιμῶς, ἀφέντη μ' ἔλιωσῶς με,
καὶ κἀντα μου τὸ γνῶριζα, κἀντα φαρλατηθῶ σου
καὶ κμιστινῶ σ' τὲ δόνου μου κἀντα μου δοσλεφῶ σου.

ΒΑΣΙΛΕΥΑΣ:

* Ὅφι μνηρὸ σ' ἀνῆρέφεα γιὰ νά μὲ φαρμακῆφης
καὶ πῶς ὄχθροὺς δὲ γίνεται φιλος νά μ' ἀρμηῆφης.

ΠΑΝΑΡΤΟΣ:

* Ἐσφακα, μολογῶ σου το, κι' ἔμεινα νικημένους
ἐπὶ τὸν κόθο, κατὰ πῶς κἀντα συνηθισμένους
εἶναι το' ἀθρώπους νά νικῶ, δὲν ἔμουν μὲ τὸ' ὄχθροὺς σου
προφῶτης σου, δὲν ἔδωκα τοῦ τόπου τοῦ δικῶς σου
το' ὄχθροῦ σου, νειότης κι' ἕμορφιῶ, σκλάχνοσ καὶ κωλωσῶνη
μοῦ κωμῶνε τὴν καρδίῶ σ' τὸν κόθο νά συγκλήνη. ./.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Το άρθρο αυτό είναι ενδεικτικό και δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως αποκλειστικό. Η απόφαση του Δ.Σ. είναι οριστική και δεν επιτρέπεται η προσφυγή.

(ΠΡΟΣΦΥΓΗ)

Η προσφυγή είναι δυνατή κατά την απόφαση του Δ.Σ. σύμφωνα με το άρθρο 107 του Ν. 2201/1954.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

(ΠΡΟΣΦΥΓΗ)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Η προσφυγή είναι δυνατή κατά την απόφαση του Δ.Σ. σύμφωνα με το άρθρο 107 του Ν. 2201/1954. Η απόφαση του Δ.Σ. είναι οριστική και δεν επιτρέπεται η προσφυγή.

(ΠΡΟΣΦΥΓΗ)

Η προσφυγή είναι δυνατή κατά την απόφαση του Δ.Σ. σύμφωνα με το άρθρο 107 του Ν. 2201/1954. Η απόφαση του Δ.Σ. είναι οριστική και δεν επιτρέπεται η προσφυγή.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Η προσφυγή είναι δυνατή κατά την απόφαση του Δ.Σ. σύμφωνα με το άρθρο 107 του Ν. 2201/1954. Η απόφαση του Δ.Σ. είναι οριστική και δεν επιτρέπεται η προσφυγή.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Η προσφυγή είναι δυνατή κατά την απόφαση του Δ.Σ. σύμφωνα με το άρθρο 107 του Ν. 2201/1954. Η απόφαση του Δ.Σ. είναι οριστική και δεν επιτρέπεται η προσφυγή.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Η προσφυγή είναι δυνατή κατά την απόφαση του Δ.Σ. σύμφωνα με το άρθρο 107 του Ν. 2201/1954. Η απόφαση του Δ.Σ. είναι οριστική και δεν επιτρέπεται η προσφυγή.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Πιστεύω και θαρρώ και ός κός νόσσι κός οχόρου μου
νούς κηκοθελήτη πολλή έρι και του καιόιού μου:

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ: Θυμήσου κι 'ός, άφέντη μου, κός μοναχός μου έμπήμα
σ'τόσους οχόρους κολλές φορές και νικητής έρτηκα.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: (Με σαρμασιό)

Πόσα σου δούλεφι καλά γά μένη πληρωμένη
σου τάσσι δίχως έρτητα τάρα καθώς τυλιγνεί:

(Προσταχτικά)

Κρατήστε τότε, στρατηγός, κ' έλάτε μετά μένα
δικλού νά τ' άνταμείψωμε τά μάχει κερμμένα:..

ΜΟΥΣΙΚΗ: Τό τόνικονο δυνατό. "Υστερα τό τραγοόδι του έρωτα δυνατό

ΚΟΝΗΛΑΣ: (Χορός) "Έρωτα, έπος ευχνη σ' τοή κλειδ μεγάλου

κι 'όμορφους λογισμοός κατοικημένος
έρωτα.

ΜΙΑ ΚΟΝΗΛΙΑ: (*Απαγγέλλει)

Τάρα στή φυλακή κηδωνμένος
θάνατο έκ τό θυμό του Βασιλειού μας
σηληρότατ' άνημένει ό κηραμένος
"Ήλιε μου, τό λοικό σ' τά κκαυμάτά μας
λυπητέρο τό φός σου ές σκοτεινιάση
μή σ' έλλα μέρη σταίτε το μακρά μας.
Κέφος σκοτεινιασμένο ές σκεπύση
κι 'άστροκελέκι ές κέση θυμμένο
και τοότο τό κηλάτι ές χαλδήση
κέ χίλιες άστρακές τό μανισμένο
κήμε τό Βασιλειό μας νά τρομάξη
νά μή χαλδήση τέτοιο νεϊό άντριμμένο

ΜΟΥΣΙΚΗ: Τό λαγοόδο στο έρωτικό μοτίβο. "Υστερα έγείν τόνικονο κού
κόβεται άπότομα.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: (*Άγρια)

История нашей страны и народа
 в последние десятилетия
 характеризуется тем, что
 мы достигли больших успехов
 в развитии экономики и культуры.

ИСТОРИЯ

ИСТОРИЯ

ИСТОРИЯ

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

ИСТОРИЯ

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

ИСТОРИЯ

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

ИСТОРИЯ

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

ИСТОРИЯ

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

В настоящее время
 мы живем в эпоху
 больших перемен.
 Развитие науки и техники
 открывает перед нами
 новые горизонты.

ИСТОРИЯ

ИСТОРИЯ

Κ.Κ./14

- 23 -

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Σκόλε, δοξάζω τόν Θεόν κός σέ θυρω̄ μπροστά μου
γόνιμα νά κίωσ' ἄπάνω σου σάν πεθυμεί ἡ καρδιά μου
μή ποιά τυράννησι μπωρῶ σήμερο νά σοῦ ἴδω
σ' τόσο μεγάλο φτασίμο νά μὲ παραγγέλῃσῃ;

ΠΑΝΑΓΕΤΟΣ: Δέν ἐξέρρου
τούτη ἔκθ' σὺν' οἱ κόποι μου τήν κλερωμή νά πάρω.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Χίλιες ψυχές, χίλια κορμιά, χίλιες ζωές ἔμνενα
γιάστα δέν ἔχεις, κίβουλε, σήμερο μετά σένα
νά στένω νά σέ τυραννῶ, μιά μιά νά σοῦ σηκῶνω
γιατί σέ φτάνει σ' τόσο μου θυμῶ ἡ ζωή σου μόνο;

ΠΑΝΑΓΕΤΟΣ: Μά σβῆσαι κοῦρι, ἄλθρητε, ἔκιστε τήν ὀργή σου
μ' ὄση κι' ἄ θελῆς ἀκονιά σ' ἐμέ κ' εἰς τό παιδί σου.
Μ' ἔν ἐναί δόκιμος οὐρανός, κοτές σέ θελ' ἀφήσει
παρά μίαν ὄρα γόνιμασι πλοίσια νά μᾶς χαρίσῃ.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: ("Ἄγρια)
Στρατιῶτες μου πιστότατοι, κηρέτες μου καί δοῦλοι
χαμαί τονε ξεπλώσατε, καί διερετέ τον οὔλοι; 198

ΜΟΥΣΙΚΗ: ~~Ἐρμῆνο γοργῶ, ἄγριο πού σβῆνει ἀπόμακρη~~ FF

ΚΟΗΒΑΣ: ("Ἀπαγγέλλει)
Σά σκόλοι, ὄντῃ κρινῆσαι καί τό φαγι θυρωῦσι
καί νά τοῦ λύσουν μοναχῶς στέκουν καί καρτεροῦσι
τέτοιαις λογῆς κ' οἱ ἔκονοι καί σκυλοκέρδοι δοῦλοι
μὲ βιά κρός τόν Πανδρέτο ζημιδῶν ἔτρεξαν οὔλοι
κι' ἄλλος σὶδ' κρῶμα γροθίς, κι' ἄλλος εἰς τό κεφάλι
κι' ἄλλος στή βάχη τοῦ κρουγε, κι' ἄλλος θυρεῖ νά βγάλλῃ
τά ροῦχα του, κι' ἄλλοδυμο σ' τῆ γῆ τότε ξεκλάσει
κι' ὄση τυράννησι μπορεῖ νά κῆ κανεῖς τοῦ ἔσσα.
Ποῖδες τοῦ ὄερνε τά πόδια του, ποῖδες τόν λαιμόν του ἐπάτιε,
ποῖδες τ' ὄυσαρνε καί κερδίσε τῆ χέραν ἀποῦ κρῆτιε,
ποῖδες τοῦ ὄερνε τοῦ κλάτες του, ποῖδες τοῦ πατοῦχες κῆτω,
ποῖδες τοῦ ὄφρασε μὲ τό πανεῖ τό σὶδ' ἀποῦ μουγγῆτο.

ΚΟΝΕΛΑ: Χ'έκεϊνα ποδ τοῦ κροῦγασι τὸ βούναυρα στραγγίσα
 κι ἀνεροκατεβαίνοντας τῶν τοίχους ἐγιομίζα
 μ'αἷμα. Πολλὰ χαμοὶ στὴ γῆ ἐπέφτασι καὶ σκοῦσι
 γιατί εἶχασι λῶρησι τέτοιου κορμιού νὰ κροῦσι
 μὲ λῶρησι τὸ βασιλεῖο νὰ ἴχη καρδιά ὅθεν εἶδα,
 μ'ἄλλοις τὸ θρόνον τ'ἔφηκε κ'ἔν τῆ χαρὰ του ἐπῆδα...

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γοργό, σονατό, ἄγριο τὸ καναο.

ΒΑΣΙΛΕΥΑΣ: Δοῦλοι κολοί, δοῦλοι πιστοί, δοῦλοι μ'ἀγαπημένοι
 τῆ γόγκησῶς μου κἀμετε σωστὴ καθὼς τυχαίνει:

(τὸ τὸ καναο σβῶνει ἀπόμακρο)

ΚΟΝΕΛΑ: Ἄφου, καρδιά σκληρότατη κι ἄπονη, κῆς ἐμπόριε
 τόση περίσσια παιδωρή σ'τέτοιο κορμί καὶ θάρσι,
 εἰς βόδου θῆρα κῶφτεται κ'ἔν τὸ ἔκ τὸ κλωνάρι βγαίνει
 καὶ μαραμένο καὶ χλωρὸ σοῦ φάνε κ'ἔκοιμῆνε
 τέτοιος λογῆς τὸ κῶδωκο κι ὄλο τ'ἀκομονάρι
 κορμί ἔμεινε σ'τὰ χέργια της, ὄχιως τὴν πρώτη χάρτι
 κῶναχας, ἐμουγγίστηκε καὶ τὰ κερὰ του χελεῖ
 ὄυδ τρεῖς φορές ἀνοίξασι νὰ κοῦσιν-"Ἐρωφίλη"
 κ'εἶδα τὸν κῶργο νὰ σκισθῆ, τῶν τοίχους νὰ τρομάξου
 τῆ γῆ ν'ἀνοίξῃ καὶ κορμιά νεκρὰ ν'ἀναστενδῆξου-
 καὶ τὲς εἰκόνας τῶ θεῶν παρῆκει νὰ στραφοῦσι
 τόση μεγάλη ἀπονιὲ γιὰ νὰ μὴδὲ θροῦσι
 εἰς εἶδε κῶς ἀκόμεινε νεκρὸς, ζῆμιδὸν ἐρχέζει
 σὲ χεῖλια μέρη τὸ κορμί τὸ ὄβλιο νὰ χωρίζῃ
 τὴν κεφαλὴν του τῶκοφε, καὶ τὴν καρδίαν του βγάνει
 κι ὄμαδι μὲ τὰ χέργια του σ'ἔνα χρυσο τῶβάνει
 βατόβλι, κι ὄλο τ'ἄλλο του κορμὶ τ'ἀκομονάρι
 τῶ λεινταριῶν του τῶδωκε γιὰ νὰ μὴν εὔρη χάρτι
 καὶ τ'ἄλλα ὄκ'ἀπομείνασι τὰ μέλη τὰ καυμένα
 μὲ μιά μαγνιά τὰ σκέκασε κ'ἔχει τα φυλαμμένα

- ΚΟΥΣΑΑ: καὶ κατὰ πῶς τοῦ γροῖκημα κ' ἤλεγε ὅτ τὴ ὄδω
 κανόνι το' ἔρωτλης του, γιαὶ νὰ τῆ θανατώσῃ:
- ΜΟΥΣΣΑ: 'Ὁ χορὸς στὸ τραγοῦδι τοῦ ἔρωτα. Μαζὶ καὶ λαγοῦτο. (10)
- ΧΟΥΣΕ: "ἔρωτα ἀκού συχνά σ' τῷ πλειά μεγάλης
 κι ἔμορφους λογιζοῦς κατοικημένους
 ἔρωτο...
- ΕΡΩΣΙΑΗ: (Κλαίει σιγανῶ)
- ΝΕΝΑ: ἠρῶε κικραίν' ἀφέντρα μου, καὶ γι' ἄλλο ὅε σε κρᾶζει
 ὁ βασιλεὺς σκουδαχτινῶ, καὶ γιατί λογιζέται
 τὸ φτασίμ' ὅπου κἀμετε νὰ οἶε ἱουμπιῶση
 τὸ κρῖμα ὅεν μικροῦντας κλειδὸ ζωπίου νὰ γυρίσῃ.
- ΕΡΩΣΙΑΗ: (Μὲ κλάμα καὶ φόβο)
 κ' ἄλλοιῶς γιατί μοῦ μῆνυσε μὲ τὸν ἄρμόδη, κρῖνω
 (γιατί ἔθωκο χειρότερο ὅεν ἔχομ' ἐπὶ καῖνο)
 πῶς ἔκαμεν ἀκόθασι κακὴ γιὰ μᾶς κέρσισα
 κι ἄκδοταν ἦλθε κ' εἶκε μου, τὰ σωθικά μ' ἔλθσα"
 Νένα καὶ μάννα μ' ἀκριβή, τόχα νὰ χωριστοῦμε;
 σήμερο μιά τὴν ἔλλη μας τόχετες νὰ μὴ δοῦμε;
 Νῆν κλαίγης, ἔρωτλη μου, σάκασ' ἀμριπῶ μου
 γιατί μὲ δίχως ἀφορμὴ μοῦ καίγεις τὴν καρδιά μου.
- ΝΕΝΑ:
- ΕΡΩΣΙΑΗ: Παρακαλῶ σε Νένα μου, κέρσισα ἀγαπημένη
 καθὼς μ' ἀγάπας ζωντανή, μ' ἀγάπ' ἀποδομένη
 καὶ τ' ἔνομά μου τὸ γλυκὸ καρδιὰ φορὰ νὰ λέγης
 καὶ τὸ κινρὸ μου θάνατο λυκητερά νὰ κλαίγης:..
- ΝΕΝΑ: Πρὶ δεῖτε τὸ τέλος ποῦ δουλειῶς, νὰ ζῆσω τὸ κορμὶ σου
 τέτοια παρατηρήματα μὴν κἀμνης ἀκατῆ σου...
- ΕΡΩΣΙΑΗ: "Ὅσο γλυκὸ μ' ἐκότισες γάλα, παρακαλῶ σε
 τόσα νεκ' ἦς τὸ σήμερο διὰρρα κινρὸ μοῦ ὄθισε..."
- ΝΕΝΑ: "Ἐφου, καὶ πῶς τὰ λόγι' αὐτὰ σφᾶζουν τὰ σωθικά μου
 καὶ νὰ κρατήσω ὅεν μπορῶ ποῦς τὰ κλάματά μου
 ὅε ὅδλ' ἀφῆσει ν' ἀκουσῶῃ κι ἄκδοθας, καὶ μου
 κ' ἐμὲ τὸν ἥλιο νὰ θεωρῶν τὰ μάτια τὰ δικὰ μου. //"

- ΕΡΩΤΙΑΗ:** ~~Ὁ τὸν κλάμο κἀλε νὰ σὺνι σὲ, παρακαλῶ σὲ, Νένα~~
~~νὰ σ' ἔγουν οἱ κορματῆδες μου ἄφρονος πως σὸν καὶ μένα.~~
- ΝΕΝΑ:** Κἀταχε θυγατέρα μου, κἀταχε πῶς σὸν Ἄδη
διαβαίνω ἐγὼ προητέρα...
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** (Μονολογεῖ)
Ὦ, πῶς συγκλατῆται ὁμῆδαι!
τὸ τέλος τοῦ Πινάρτου νὰχα χασὶ γροικηδαί;
- ΝΕΝΑ:** (Με φέβο)
Τοῦ Βασίλειου τοῦ φάνηκε κα' ἔκουσα νὰ μιλήσῃ...
τὸ κνῆμα μ' ἔλα χἀθηκε καὶ δὲ μπορῶ μιλήσω
καὶ σὺς δὲν πῶγα ζῆλα ὁμκρὸς, τέσσερα στρέφ' ὄκλω...
- ΕΡΩΤΙΑΗ:** Γλῆγορα θυγατέρα μου, πῶφε τὰ κλῆματα σου
τὸ κρῶμα σου μέρισε, σὺσταφε τὸ μαλλί σου
γιατὶ ὀρωπὶ τὸ Βασίλειδ κερσοσα μερμενο,
κα' ὀλόχαρος σὲ κερτερεῖ, κ' εἰς ἔγνοια κλειδ ὀδὲν μπαινῶ...
- ΝΕΝΑ:** Βῆλτε κο σ' τοῦτο τὸ θρονί, γερῖσετ' ἔλοι ὄκλω,
γιατὶ τοῦ θυγατέρας μου μόνος μου θὰ μιλήσω...
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** ΕΚΟΣ (ΜΗΝΑΣΑ ΠΟΥ ΘΕΥΓΟΥΝ)
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** (Μονολογεῖ)
Νῆρη δεκῶ τοῦ μῆνυσα. κἀτηνε κοῦ προβαίνει.
ΕΥΟΣ (ΜΗΜΑΤΕ ΑΝΑΛΑΦΕΡΑ)
- ΕΡΩΤΙΑΗ:** (Σιγανῶ)
Νένα, τὰ πικραμένα μου μέλη γροικῶ κομμένα
κα' ὀ νοῦς μου τοῦ βαργυμοιρης ὀδὲν εἶναι μετὰ μένα...
(Δυνάτῶ)
τὸν ὄρισμὸν ἐγροικῆσα τῆς ὀθηκότητά σου
κ' ἤρθε νὰ μάσω τὸ ζημιδ τ' εἶναι τὸ θέλημά σου;
- ΒΑΣΙΛΕΑΣ:** (Προσχαρα)
Καλῶς τῆ θυγατέρα μου τὴν πολυαγαπημένη
ἀποσ κοτ' ἐκ τὴν ὄρισμὸ τ' ὀφέντη τοῦ δὲ βγαίνει

~~Εάν κληθείτε να πάτε σε κάποια εκδήλωση, είναι~~
~~να είστε οι κληθείσες να πάτε και να είναι~~

ΚΡΕΤΙΑΝ:

Κληθείτε να πάτε και να είναι...
...για να πάτε...

ΚΡΕΤΙΑΝ:

(Μονολόγος)

ΚΑΛΙΑΚΑΖ:

...και να πάτε...

...και να πάτε...

(Με φόβο)

ΚΡΕΤΙΑΝ:

...και να πάτε...

...και να πάτε...

...και να πάτε...

ΚΡΕΤΙΑΝ:

...και να πάτε...

...και να πάτε...

...και να πάτε...

ΚΡΕΤΙΑΝ:

...και να πάτε...

...και να πάτε...

...και να πάτε...

...και να πάτε...

ΚΑΛΙΑΚΑΖ:

ΚΑΛΙΑΚΑΖ (ΜΕΛΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΙΧΟΥ)

(Μονολόγος)

ΚΑΛΙΑΚΑΖ:

...και να πάτε...

ΚΑΛΙΑΚΑΖ (ΜΕΛΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΙΧΟΥ)

(Στάση)

ΚΡΕΤΙΑΝ:

...και να πάτε...

...και να πάτε...

(Δυνατά)

...και να πάτε...

...και να πάτε...

(Προδοχικά)

ΚΑΛΙΑΚΑΖ:

...και να πάτε...

...και να πάτε...

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

τόσο μῶς ὄδω, χρυσόνομη, κ' ἔλα σ' αἰγῆνι κηλι
γιατὶ ὅς θέλω τὸ ἔκω κῶ νά τὸ γροικήσουν ἄλλοι.

ΕΡΩΤΙΑΝ :

(Κιγανῶ)

Βισοῦγ' ἡ μένα μ' ἀπό ὠῶ καὶ κλειότερα τρομῶσ
σά νῶρουν σ' ἄγριο ὄσο...

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

Καλὰ καὶ παραχῆ κολὸ μῶσιωε θυγατέρα
τὸ σφάλμα σου τ' ἀμέτρητο τῆ σημερινῆν ἡμέρα,
κι' ὁ νοῦς μου νά σκοταίνιασε καὶ νᾶφεν ἡ καρδίᾳ μου
καὶ νά λῆγα τὸ πῶς ποτὲ ὄε κάψτ' ἡ μάνητά μου,
μ' ἔλου ἴτοῦτο βᾶνοντας σ' τὸ λογισμὸ μου κέλι
τὸν κόνον τὸν ἀξείκοστο, τὴν κίκρα τῆ μεγάλη,
ἀποδ' ἄχα κάρει σ' τὸ στερο σὲ σ' εἶχα θανατώσει
σὲ καλωσύνην ἔστρεφα τῆ μάνητα τὴν τῶση
κι' ἀγροικημῶ ἀποφάσινα ν' ἀρῆσω τὸ θυμὸ μου
κ' ἔκινου ἀποδ μῶψταξε νά κῆμι καὶ γαμπερὸ μου.)

ἔτσι ὄκαῖ, κοῦ βρῖαιετο κι' ἀνήμιενα νά ὄσο
τυραννισμένο θάνατο κι' ἀκονο νά τοῦ ὄσο
ἐκῆγα κ' ἠῦρημά τονε, κ' ἔκαμα νά γροικῆση
μὲ σκληρῶς μεγαλώτατο, πῶς τοῦχα συμπαθήσει.

ΕΡΩΤΙΑΝ:

Καλὰ κι' οὐδένας νά μπορῆ τὴν ἔρα κοῦ μονίσει
μῶσι σ' τῆ θέρημ τοῦ θυμοῦ τὸ ὄλιγο νά γνωρίση.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

Γιὰ κείνο ἔκραξα καὶ σὲ, γιὰ νά σοῦ συμπαθῶ
σάν καὶ κεινοῦ συμπαθῆσα σ' τὸ σφάλμα του τὸ κλειτσο
τὸ κρῆμα' ἀποδ κῆμες λοιπὸ στανιδῶς μου συγχωρῶ σου,
κι' ἄντρας σ' ἔς ἡν Πανάρετος, σάν τότε ὄες δικῶς σου
κι' ὄς εἶναι τ' ὄχι θέλημα, κι' ἔραξτ τὸ στανιδ μου
προξενητῆς ὁ κῶθος σας, βοηθῶς τὸ ριζικὸ μου.
Καὶ γιὰ νά γνώσης κλειτὰ καλὰ πῶς ἔσυμπλήθησά σου
θέλω νι' ἀγῆκη μ' ἀκομή νά κέρης χάρισμα σου
τὰ κρῆματ' ἀποδ βρῖσκονται σὲ τοῦτο τὸ βατοκλι
σῆμσα, ὀδέξαι, χάρισμα κλειτσο φανῆ σου θέλει... /.

ΕΡΩΤΙΑΝ:

Σημάδι μεγαλύτερο στο σπλάχνος τό περίσο
 τής άφεντιός ο' άφέντη μου δε χήζω νά γνωρίσω.
 οάν τό συμπάθειο πουλάρα σήμερα έδω οένα
 στο φτασίμο τ' άμέτρητον άπόχω κωμωμένα
 Μ' όλον έτοῦτο ταπεινά σκόφτω τήν κεφαλή μου
 και τό μου έδίδεις δέχομαι μ' όλη τήν ύρεξί μου.

ΒΑΣΙΛΑΚΑΪ:

Κάνεις, καθός τά φρόνιμα παιδιά' ναι κρατημένα
 για κάτνο πάντα τήν ευχή της έχει από μένα
 Σίμωσε τώρα τό λοιπό, ξεσκεπασε και δε τα
 και μετά οένων ξεπα' τα κι' ήγωμε στρέφει το
 τί στέλεις θυγατέρα μου; Πιόσ' τα και μή φοβήσαι.
 γιατί συναφορμές τωνα ποσίχαρη δε νύσαι.

ΕΡΩΤΙΑΝ:

Έρέμ' ή καρδιά μου και κτυπά τό μάτια μου δειλιούσι
 και προς αὐτό τό χάρισμα τρομάσου νά στραφοῦσι.
 κι' ή χέρα μου μηδέ προώς δε θέλει νά σιμάση
 κι' ως ήφεις ήγριος νύτωνα, τρομάσει νά τ' άκλόση.

ΜΟΥΣΙΚΗ:

(Τό τύμπανο ξαφνικά δυνατά)

ΕΡΩΤΙΑΝ:

(Κραυγή δυνατά)

"Οφ, οχοῦμένα! τί θωροῦ!... τί σαντηρω ή καῦμένη!

Και τίνος εῖναι ή κεφαλή οκοῦ νά δε κομμένη;

ΒΑΣΙΛΑΚΑΪ:

(Με ήγριο σαρκασμό και μίσος)

Τ' άγαφτικοῦ σου τοῦ κολοῦ, με τή δική μου χέρα
 κομμένη, οά τοῦ τυχαίνεν, ήπο νη θυγατέρα....

ΕΡΩΤΙΑΝ:

(Με ήρηνο)

"Μφου, κανίσι δελόκητο, κανίσι κικρωμένο..

και πως από τά νοῦ μου, ωῦμέ, θωροῦντας τό δε βγαίνω,

ΒΑΣΙΛΑΚΑΪ:

Κανίσι εῖν' άξιώτατο και κλαρωή νοῦ τόςης

τιμής δε' άποκότσησε τόν μύρη σου ν' άξιώσης

ΕΡΩΤΙΑΝ:

Τοῦτο ναι τό κεφάλι σου λοιπό τ' άγαπημένο

Πανάρετέμ' άφέντη μου, τό ματοκλιμένο!

Этот текст, написанный в обратном порядке, является частью документа. Он содержит фразы, которые при чтении слева направо имеют смысл.

ЭТОТ

Этот текст, написанный в обратном порядке, является частью документа. Он содержит фразы, которые при чтении слева направо имеют смысл.

ЭТОТ

Этот текст, написанный в обратном порядке, является частью документа. Он содержит фразы, которые при чтении слева направо имеют смысл.

ЭТОТ

Этот текст, написанный в обратном порядке, является частью документа. Он содержит фразы, которые при чтении слева направо имеют смысл.

ЭТОТ

ЭТОТ

Этот текст, написанный в обратном порядке, является частью документа. Он содержит фразы, которые при чтении слева направо имеют смысл.

ЭТОТ

ЭТОТ

Этот текст, написанный в обратном порядке, является частью документа. Он содержит фразы, которые при чтении слева направо имеют смысл.

ЭТОТ

ЭТОТ

Этот текст, написанный в обратном порядке, является частью документа. Он содержит фразы, которые при чтении слева направо имеют смысл.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: (Δυνατά) Τοῦτο ναί, ναί! Καί χαίρου το, γλυκιά καρδιά σου!

ΕΡΩΤΙΑΝ: (Σκοθίζει) "Ωφ, ὀχοῦμέναααααα!

Τοῦτα ναί τά χεράκια σου... κῆρη μου τήν καῦμένη
 κ' ἔντα καρδίκα ἔσκημο μ' ἔχεις μανιοκεμένη;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: "Ἄσκημον ἔκαμ-ς καί σὺ κρῆμμα κολλᾶσθε μένα

ΕΡΩΤΙΑΝ: "ὦφ, ὀχοῦμένα

Καί τοῦτ τ' ἄλλο τ' εἶν' ἐδῶ; κρῆνω γῆ ἀγαπημένη
 νᾶν' ἢ καρδιά, ποῦ πάντα τοη μέ βᾶσο φυλομένη;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: τοῦτ' εἶναι! κι' ἔβγαλέ κι' ἐσὺ τῶρα τήν ἐδική σου
 καί σιζέε τηνα μέ τ' αὐτή, ἔν την κου ἢ συχῆ σου!

ΕΡΩΤΙΑΝ: "Ἄφου μέ ποιά φωτιά μαφες μέσα τά σωτικά μου
 κ' ἔντα μαχαίρι μου σφαζες κῆρη μου, τήν καρδιά μου;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Γιατί καί σὺ τὸσ' ἐντροπή μ' ἔκαμες νά γνωρίσω
 σέ τοῦτο τὸ λιγοθυτικό καιρὸ που θεί νά ζῆσω.

ΕΡΩΤΙΑΝ: Γλυκύτατό μου πρόσωπο, κεφάλι τιμημένο,
 ποῦναι τ' ἀπομινᾶρι σου κορμί τὸ σκοτωμένο;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: Ἐροφή ἐγένη τῷ σκυλιῶ, τῷ λιονταριῶ μου βρωσι
 γιατί δέν ἦτο τὸ κρεπὸ χῶμα νά τὸ κουκλώση;

ΕΡΩΤΙΑΝ: "ὦφ, ὀχοῦμένα, τί γροικῶ! Ξυχή, πῶς δὲ χωρίζεις
 ἀποῦ τὸ ὄσλιο σου κορμί; Καρδιά πῶς δὲ ραΐζει;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: Καί γῶ, κ' τήν τῶση μου χαρά τὸ πῶς δὲ ζανανειάνω,
 πῶς εἰς τὰ ὕψη τ' οὐρανοῦ μέ τήν μορφή δὲ σάνει;

ΕΡΩΤΙΑΝ: Ἄ καρδιά μου, πῶς δέν σκίζεσαι... μάτια μου πῶς μπορεῖτε
 τέτοια μεγάλην ἀπονιά σήμερα νά θεωρεῖτε! (κλ. ζει)

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: "Ὅσο σ' βλέπω κάτεχε, κερτίσια πιναμένη
 τῶσο μου κᾶνεις τήν καρδιά καρζαρη καί μένει
 μᾶ κλοῦγε καί τὰ κλαύματα ποτὲ σου μὴ σκολᾶσης
 κι' ἔποῦ τήν κίκρα, τὸ θεὸ παρακαλῶ, νά σκάσης!

Ἐ' ἀγαπημένο πρόσωπο συντήρα τοῦ καλοῦ σου
 κι' ὅσο μπορεῖς εὐχαριστιεῖς ὀδε τοῦ ριζικοῦ σου,

ΗΛΙΟΣ
ΛΟΥΚΙΝΗ:
ΕΡΩΣΙΑΝ:

πώς τέτοιον έντρα σιύδωκε ήξιο το'εύγενειας σου
καί γιά νά κλείγης κλειότεραρμισεύγω άπό κοντά σου;
(Βήματα που άκομακρύνονται. Ηόρτα που κλείνει)
(Τό λαγούτο δυνατά στό μοτίβο του Έρωτα)
(σέ θρήνο)

Ταΐρι άκριβό μου καί γλυκό,φώς καί παρηγοριά μου
καί πώς σέ βλέπουν τση φτωχής τά μάτια τά δικά μου...
Πόνει τά μάτια τά γλυκά...ποιόν ήνοο μαχαΐρι
σου τήβγαλε κι'ετύφλωσεν,οίμει άκριβό μου ταΐρι,
έτόμα μου νοστιμάτατο καί μου ομυρισμένο,
βρύση όλων των άρειών,ζαχαροζυμωμένο
γι'αυτά τά κλουμισμένα σου καί τά γλυκά σου χείλη
τή δούλη σου δέν κράζουσιν,οίμει,τήν έρωφίλη;
γίνετα σιωπής στον κόνο μου; Γιάντα στό κλάυματό μου
έξ συντυχαίνεις δυο μικρά λόγια παρηγοριά μου;
~~καί σθε χεράκια μ'άκριβά,ποιά χέρια άκοουήσα~~
~~κι'ήνοο που τό δόλια σου κορμί σθε έχωρises;~~
~~γιά ποι'έφορμή δέν πιάνεις τά χέρια τά δικά μου~~
~~νά λαφραση τό στήθος μου νά λαφραση ή καρδιά μου~~
"Άφου κιαρό μου ριζικό κι'άντιόικη μου μοΐτρα
τόσο γοργό μ'έκάρτε νύφη γιά μιά καί χήρα
χάρτες περισοιες μουΐτασες καί κίηρες μέ γεμάνεις
Ζήοι κι'ένάκαφι κολλή,καί θάνατο μ'άειόνεις
λαμπρό τον ήλιο μουδειζες,κι'ήλικια καλοσώνη
μά τό ζημιό θαμπόθηκε κι'άγριος καιρός έγίνη
χρυσό στεφάνι Έβαλες άπάνω στη μορφή μου
κι'ύφεις έγίνηκε ζημιό κι'έπληρε τή ζωή μου
(Εά μοιρολόϊ τραγουδιού)Εά χόρτον έξεράθηκε,σέ ρόσον
έμαρθέη
σάν άστραλή ήφε κι' Έσορσε,κι'έλιωσε σάν τό χιόνι

(Σε κρυστάλλο νέφαλον ξεκορπίσε σ'τόν άνεμο σά σκίνη
 (με λωφαση) κα καίνο και κάμναι κικικικι δε δύναται τσοος καιμως νε καιη
 θελει το και η χερα μου και το μοχαίρι άντμήη
 σ'τόν "Αδη να με κέφουσι,κι'ο κίρης άκονος μου
 τή βασιλειάν τ'ης χούρεται και τοη χαρές του κόσμου
 (Η κλάμα) τατρι άκριβό μου και γλυκό, φως και παρηγοριά μου
 λάμψ'ήλιου να μην θοοεινε τα μάτια το δικό μου
 Παρακαλώ σε να δεκτῆ το πνεμα το δικό μου,
 το πνεμα σου Πανάρετε, τατρι γλυκύτατό μου
 σ'ενα να στακομέσθουε τόσο και μια όμάδι
 κόλωση,για παρήδεισο νε γνώθωμε σ'τόν "Αδη
 Πανάρετε, Πανάρετε Πανάρετε φυχή μου
 βοήθα τοη βεργυόμοιρης και δάξου το κορμί μου
 (Παραπονεμένο μικρό βεγγητό. "Υστερα το τόμκανο άργάσά σε
 κορπή)

ΚΟΗΒΑΛΕΣ:

(στο μοιρολόι μαζί με το τόμκανο)

Σά χόρτον ξεραθήκη, σά ρόδο ξεραθήκη
 σάν άστρακ'ήψε κ'έοβουσε κ'έλωσε σάν το χιδόνι

ΗΕΗΑ:

(Τραγικό) Οτιμένα θυγατέρα
 μ'ενα κακή τημέρωσε τούτη για μόν'η μέρα
 "Αφ όχοιμέ κυρά μου
 νεκρή σε βλέπουν τοη φτωχῆς τα μάτια το δικό μου.

(κλαίει)

Μοιρολόι

ΣΑ ΧΟΡΩΝ
 II
 II

ΚΟΗΒΑΛΕΣ:

(στο μοιρολόι)

Σά νέφαλον ξεκορπίσε, στόν άνεμο σά σκίνη
 σάν άστρακ'ήψε κ'έοβουσε κι'έλωσε σάν το χιδόνι

ΗΕΗΑ:

(Σε θρήνο)

Οτιμένα έρωφέλη μου, και πως να κατεροοι
 στόν άδη τσοος όμορφιές και χῆμα να γενοοι;
 πως να μαθήσουν τα μαλλιά τα παραχουσιμένα
 πως να λυθοοιν τα μάτια σου στη γῆ, τα ζαφειρένια;

(κλαίει)

ΚΟΙΝΩΝΕΣ

(στό μοιρολόγι)

Χρυσό στεφάνι έβαλες άπάνω στην κορφή σου

μέ θεις έγένηκε ζημιό κι' έπληρε τή ζωή σου.

ΝΕΝΑ:

*Θύμωνα *κρωβίλη μου, τόν *άδη πώς κλουταίνεις

μέ το *όμορφιές σου τοη πολλές κι' όλη τή γη φτωχαίνεις

πώς τώξευρες άφέντρα μου, κι' άνοχαιρέτησές με

και σπλαχνικά στό πρόσωπο, οά μόνον φίλησές με;

Γυναίκες μου, τόν ήκονο θωρω τό βασιλέα,

μ' άφησot νά οιμώση

πικρό νά τανε κάμμε τό θάνατο νά γνώση

ΒΑΣΙΛΙΑΣ*

(Δυνατό)

Γυναίκες, κλάδματα γροινώ, γιατί ποιόν είναι τό θρήνο;

ΝΕΝΑ*

*άφέντη τήν καυμένη μας κυρά τήν πικραμένη

οήν ήθελεν ή μοίρα μας βλέκομε σκοταμένη

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

Καί τίς τήν έ ανάτωσε;

ΝΕΝΑ:

Τούτα και τό μαχαίρι

τήν θανατώσot άφέντη μου μέ τό δικό τοη χέρι

ΒΑΣΙΛΙΑΣ*

Κι' όμικρός σας έσκοτώθηκε;

ΝΕΝΑ:

χαμαί ξεφυχημένη

τήν ήθραμ' ένταν ήρθαμε

ΒΑΣΙΛΙΑΣ:

Δέν πρόκει ν' άνημένη

γεις άπ' έργάζεται κανά, παρά τό τέλος νά'χη

κανό κέρσοια κι' άτυχα ο' όνοιο μερό κι' ή λάχη

θλίβομαι και πικραίνομαι πώς χάνω τό καιρό μου,

μά πώς τελειώνει μετ' αυτή σήμερ' ή έντροπή μου

χαίρομαι τός' άποῦ κοσώς τήν πικρ' αυτή δέ χρήσω

μάλιστα κλειά κασόχαρος παρά ποτ' γυρίζω.

ΝΕΝΑ:

Άρμα κολό μου φαίνεται κι' έχω και γροινωμένο

πώς τό συμμάθετο μοναχός ο' τό κόσμο γενναίνο

(12)

II
Σαί νιγούτ

✓

βρίσκειτ' ἀπὸ τὸ φταίσιμο, κι' ἀλδκητους καλοῦσι
 το' ἀθρώκουσ ἀκοῦ φταίσιμο δὲ θέ νά συμπαροῦσι
 Τοῦτο μπορεῖσιν ἤθελε νά λέγεται γιά το' ἄλλους,
 καί σάπασε τὴ λόγια σου μᾶ γητάσσω σου καί σένα
 γιὰτ' ἤρθες τῆ δασκάλισσα νά κάμης μετὰ μένα.
 πῶς τοῦ κερὰ σου συντροφιά στὸν ἄδη νά σὲ κέψω,
 κι' ἄλλα νά λέγης φρόνιμα λόγια νά σ' ὀρμηγνέψω
 (μὲ προσκοίησι)

ΒΑΣΙΛΙΑΔΑΣ:

ΝΕΝΑ:

Ἐλιτῆ, ὡς μου ναι μπορετὸ, στὰ πόδια το' ἀφεντιῶς σου
 κέψω ἢ φτωχῆ, κα' τακινά τὴν ὑψηλότητά σου....

(Ἐμφανιὰ ἄγριο) Γυνατῆσιν ὅλες τρέξατε νά κάμωμεν ὀμάδι
 τοῦτο τὸν ἀκονάτατο νά κατεβῆ στὸν ἄδη.

ΜΟΥΣΙΚΗ:

(Τὸμπανο, γοργὸ, ἄγριο)

ΒΑΣΙΛΙΑΔΑΣ:

(κρουγάζει)

"ἄχ ἔ-εῦ-εῦ-εῦ..."

βοηθήσετέ με, ὀφθαλοί μου, τρέξατε στρατηγοί μου
 κι' ἄκου με πληγώνουσι, καί κέρνουν τῆ ζωῆ μου.

ΜΟΥΣΙΚΗ:

(τὸ τὸμπανο ἄργα καί οὐδύει)

ΝΕΝΑ:

Τὲ στεκομέστα κλειδὸν ἐδῶ; Τὲ καρτεροῦμε κλειδὸ μας;
 στή καμερά τοῦ ἄς κάγωμε τοῦ ὀδλίας τοῦ κερῶς μας
 τὸ εἶδὸ τοῦ νά κάμωμε μὲ κόνο καί μὲ θάλφι
 κι' οὐδὲ καμμία ἀπὸ λόγου μας τιμῆ νά μὴ τοῦ λειψῆ;
 καί τοῦτονε ἄς ἀφήσωμε τὸν ἄκονο νά βγοῦσι

οὐλοῖ, σὸν εἶναι τὸ κρεπὸ, νά τονε μαιραστοῦτι
 πιάστε τὴν κάρσείδες μου, κιδὲξια ὅσο μπορεῖτε
 κάτια μου κακαρίζικα, κι' ἔντα ναι τὰ θωρεῖτε.

ΚΟΝΕΛΙΑΔΑΣ:

(Στὸ τραγοῦδι τοῦ ἔρωτα)

"ἔρωτα ἀ-οῦ συχνά σ' τοῦ κλειδὸ μεγάλους
 κι' ὀμορφους λογιανοῦσ κατοικημένους
 ἔρωτα...

ΚΟΝΕΛΙΑΔΑΣ:

(Ἄπαγγέλει)

./.

"Ηλιε μου τό λοιπό, στά κλαύματά μας
 λυπητερό τό φῶς σου ἔς σκοτεινίωση
 γη, σ' ἄλλα μέρη στείλε το μακρό μας,
 νέφος σκοτεινιάσμενο ἔς σκεπήση
 κι ἄστροκελένη ἔς πύση θυμωμένα
 καί τοῦτι τό καλῶτι ἔς χαλάση:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ:

(στό τραγούδι)

"Ἐρωτα, ἀποῦ συχνά σ' τοῦ κλειά μεγάλου
 κι ἄμορφους λαγτομοῦς κατοικημένους,
 ἔρωτα...

(τό λαγοῦτο δυνατό, ὅσο κίλει καί σβύνει.-

13

